

Kerala private college teacher

AKRATA

No. 103
February '92

യു ജി സി സൗകെയിൽ : കോളേജുകളിൽ ധർമ്മ

യു. ജി. സി. സൗകെയിൽ ഫിക്സേഷനിൽ വന്നിട്ടുള്ള കാലതാമസത്തിൽ പ്രതിഷേധിച്ച് എ കെ പി സി ടി എ യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കേരളത്തിലെ എല്ലാ കോളേജുകളിലും അധ്യാപകർ ധർമ്മ നടത്തി. യു ജി സി ശമ്പളപരിഷ്കാരം ഉത്തരവായിട്ട് രണ്ടുവർഷം തികയുന്നു. എന്നിട്ടും അധ്യാപകർക്ക് അത് ലഭിക്കാത്തതിലുള്ള ശക്തമായ പ്രതിഷേധം ധർമ്മയിൽ പങ്കെടുത്ത അധ്യാപകർ പ്രകടിപ്പിച്ചു.

ധർമ്മ വമ്പിച്ച വിജയമാക്കിയ എല്ലാ അധ്യാപകരെയും ജനാൽ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. ടി എൻ രാമൻപിള്ള അഭിനന്ദിച്ചു.

സംസ്ഥാന സമ്മേളനം: സ്വാഗത സംഘം രൂപീകരിച്ചു

ആലപ്പുഴയിൽ 1992-മാർച്ച് 20, 21, 22 തീയതികളിൽ നടക്കുന്ന എ കെ പി സി ടി എ സംസ്ഥാന സമ്മേളനം വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള സ്വാഗതസംഘം രൂപീകരിച്ചു. ഫെബ്രുവരി 4-ാം തീയതി ആലപ്പുഴയിൽ നടന്ന വിപുലമായ സ്വാഗത സംഘ രൂപീകരണ യോഗത്തിൽ വിവിധ അധ്യാപക സർവ്വീസ് സംഘടനാ പ്രവർത്തകരും, എ കെ പി സി ടി എ അംഗങ്ങളും പങ്കെടുത്തു. യോഗത്തിൽ ജില്ലാ കൗൺസിൽ പ്രസിഡൻ്റ് ജി. സുധാകരൻ അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു.

സ്വാഗതസംഘം രക്ഷാധികാരികളായി സർവ്വശ്രീ. വി. എസ്. അച്യുതാനന്ദൻ, കെ. ആർ. ഗൗരവയമ്മ, ടി. ജെ. ആഞ്ചലോസ്, വി. കേശവൻ, കെ. പി. രാമചന്ദ്രൻ നായർ, റവ: ഡോ. പീറ്റർ എം. ചേന്നപ്പറമ്പിൽ, പി. വേണുഗോപാൽ, ബി. ഗിരിരാജൻ എന്നിവരെ നിശ്ചയിച്ചു. ജി. സുധാകരനാണ് ചെയർമാൻ. ജനറൽ കൺവീനറായി എ കെ പി സി ടി എ ജില്ലാ സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. പി. രവീന്ദ്രൻ നായരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. കായംകുളം എം. എസ്. എം, കോളേജിലെ പ്രൊഫ. എ. ശ്രീധരൻ പിള്ളയാണ് ഫിനാൻസ് കമ്മിറ്റി കൺവീനർ. സമ്മേളനത്തിൻ്റെ വിജയകരമായ നടത്തിപ്പിനായി നൂറുകണക്കിന് പേരുള്ള ഓൗ എക്സിക്യൂട്ടീവ് കമ്മിറ്റിയേയും തിരഞ്ഞെടുത്തിട്ടുണ്ട്.

കേരള പ്രൈവറ്റ് കോളേജ് ടീച്ചർ

എ കെ പി സി ടി എ മുഖപത്രം
 ലക്കം 103
 ഫെബ്രുവരി 1992
 പത്രാധിപർ
 വി. എൻ. മുരളി
മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ
 കെ. പി. ദിവാകരൻ നായർ
 അംഗങ്ങൾ
 ജോർജ്ജ് സെബാസ്റ്റ്യൻ
 ടി. എൻ. രാമൻപിള്ള
 പി. ജി. ചന്ദ്രശേഖരൻ നായർ
 ഡോ. കെ. ബി. പവിത്രൻ
 വി. രാജേന്ദ്രൻ
 ജോണി കെ. ജോൺ
 ജോർജ്ജ്

വിലാസം:
 എഡിറ്റർ,
 വസന്തം,
 ചെമ്പകശ്ശേരിനഗർ,
 കേശവദാസപുരം
 തിരുവനന്തപുരം
 ഫോൺ-442242
 മാനേജിംഗ് എഡിറ്റർ:
 അശ്വതി
 എൽ ഐ സി, ലയിൻ 'ബി'
 പട്ടം
 തിരുവനന്തപുരം-4
 ഫോൺ-432505

അതിരുകൃഷിയായ വിലക്കയറ്റം

കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ പുതിയ സാമ്പത്തിക നയങ്ങൾ വരുത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള ദുരിതം ചിലവുകൾ വിലക്കയറ്റം കൊണ്ടു പൊതുജനങ്ങൾക്കു കടന്നു കയറിയതാണ്. അധികാരത്തിലേറി നൂറു ദിവസത്തിനകം വിലക്കുറയ്ക്കുമെന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചവർ അധികാരത്തിലെത്തിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങൾക്കു കടന്നു വില കൂട്ടിയവർക്കു കയറിയതാണ്. ഒരു 'ഉരുൾപൊട്ടൽ' എന്നു തന്നെ വിശേഷിപ്പിക്കാവുന്ന തരത്തിലുള്ള വർദ്ധനവാണ് വിലനിലവാരത്തിൽ ഓരോ മണിക്കൂർ കഴിയുമ്പോഴും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

അന്തർ ദേശീയ വ്യാപാരശിഷ്ടം പ്രതികൂലമാവുകയും വിദേശനാണ്യരംഗത്ത് പ്രതിസന്ധി ഉണ്ടാവുകയും ചെയ്തപ്പോൾ അതുതരണം ചെയ്യുന്നതിനുവേണ്ടി ഭാരതത്തിന്റെ ആത്മാഭിമാനം പോലും പണയം വെച്ച് അന്തർ ദേശീയ നാണ്യനിധിയിൽ നിന്നും ലോകബാങ്കിൽ നിന്നും കടം വാങ്ങാൻ എടുത്ത തീരുമാനത്തിന്റെ ദുഷ്ടഫലങ്ങളാണ് ഇന്ത്യൻ ജനത ഇന്നനുഭവിക്കുകയുണ്ടായിരിക്കുന്നത്. ക്ഷേധാനുഭവങ്ങൾ പഞ്ചസാര തുടങ്ങിയ നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങളുടെ വില നിയന്ത്രിക്കാൻ വേണ്ടി ഏർപ്പെടുത്തിയിരുന്ന ഉപാതുവിതരണ സമ്പ്രദായം ക്രമേണയായി ഉപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങൾ, രാസവളം, കീടനാശിനികൾ എന്നിവയ്ക്ക് അനുവദിച്ചിരുന്ന സബ്സിഡികൾ പൂർണ്ണമായും പിൻവലിക്കുക മൂലം ക്ഷേധാനുഭവങ്ങൾ അടക്കമുള്ള കാർഷികോല്പന്നങ്ങളുടെ വില ക്ര-

മാതീതമായി വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു. ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന ദരിദ്രവിഭാഗത്തെ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് നിത്യോപയോഗ സാധനങ്ങൾക്ക് 'അഡ്മിനിസ്ട്രേറ്റീവ് പ്രൈസ്' എന്ന സംവിധാനത്തിലൂടെ വില നിയന്ത്രിച്ചുനിർത്താൻ കേന്ദ്ര-സംസ്ഥാന സർക്കാരുകൾ നിർബന്ധിതമായത്. എല്ലാ സബ്സിഡികളും രാഷ്ട്ര സമ്പദ് വ്യവസ്ഥയ്ക്ക് അപകടമാണെന്നും, സർക്കാരിന്റെ യാതൊരു നിയന്ത്രണവുമില്ലാത്ത തുറന്ന വിപണിയിലൂടെ മാത്രമേ പുരോഗതിയുണ്ടാകൂ എന്നുമുള്ള ഐ.എ.എ. മിഷന്റെ നിബന്ധനയാണ് ഇന്ത്യയെ ഇന്നത്തെ പതനത്തിൽ എത്തിച്ചിരിക്കുന്നത്.

പ്രത്യക്ഷമായി സാധനവിലയിലും പരോക്ഷമായി ചരക്കു കടത്തു കൂലിയിലും ഉണ്ടാകുന്ന വർദ്ധനവുകൾ വരുത്തുന്ന വിലവർദ്ധനവ് കേരളത്തെപ്പോലുള്ള സംസ്ഥാനങ്ങൾക്ക് ഒട്ടും താങ്ങാനാവില്ല. ഇനിയില്ലാതെ കേന്ദ്ര സംസ്ഥാന ബഡ്ജറ്റുകളുടെ കാലമാണ്. ബഡ്ജറ്റിനുമുമ്പു വരുത്തുന്ന പുത്തൻ നികുതികളും, ബഡ്ജറ്റിലെ നിർദ്ദേശങ്ങളും കൂട്ടിയാകുമ്പോൾ സ്ഥിതിപരയാകുമിട്ടില്ല.

ഇന്ത്യയിലെ ഒരു ചെറിയ വിഭാഗത്തെ കൂടുതൽ സമ്പന്നമാക്കാനും ബഹുഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന സാധാരണക്കാരെ നിത്യ ദുരിതത്തിലേയ്ക്ക് തള്ളിനീക്കാനും നടത്തുന്ന ഈ ശ്രമത്തെ ചെറുത്തുതോല്പിക്കാതെ പഠിപ്പിക്കുക. ആ സമരത്തിൽ അധ്യാപകരും അവരുടെ ചുമതല നിറവേറണമെന്ന് ഞങ്ങൾ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. □

കരിനിയമം വീണ്ടും

ഇന്ത്യയിലെ സംഘടിത തൊഴിലാളിവർഗം അവിഘ്നം ബന്ധുവരെ നടത്തി പരാജയപ്പെടുത്തിയതാണ് "ഹോസ്പിറ്റൽ ആൻഡ് അദർ ഇൻസ്പെക്ടറുഷൻസ് ബിൽ". ആ

കരിനിയമം ഇതാവീണ്ടും പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അധ്യാപകർ, ഡോക്ടർമാർ തുടങ്ങി സേവന മേഖലകളിലുള്ള ജീവനക്കാർ ഒരു സമരമാർഗ്ഗമെന്ന രീതിയിൽ പണിമുടക്കുന്നതി

നെ നിരോധിക്കാനാണ് കേന്ദ്രസർക്കാർ ഇപ്പോൾ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. അടുത്ത പാർലമെന്റ് സമ്മേളനത്തിൽ ഇതിലേക്ക് വേണ്ട നിയമം അവതരിപ്പിച്ച് പാസ്സാക്കും എന്നാണ് സർക്കാർ പ്രഖ്യാപനം. ഇത് നമ്മെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഗൗരവമായ ഒരു പ്രതിസന്ധിയാണ് സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്. പണി മുടക്കുവാനുള്ള അവകാശ സമരങ്ങളിലൂടെയാണ് നമുക്ക് നേട്ടങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ കഴിഞ്ഞത്. ഇനിയുള്ള മുന്നേറ്റങ്ങൾക്കും അതു വേണ്ടിവരുമെന്നു നമുക്കറിയാം. അതുകൊണ്ട് കേന്ദ്രസർക്കാരിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ തീരുമാനത്തെ ശക്തിയുക്തം എതിർക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഫോസ്പിറ്റിൽ ആൻ്റ് അദർ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂഷൻസ് ബില്ലിനെതിരെ ആദ്യം നടന്ന അഖിലേന്ത്യാപണിമുടക്കിൽ (1982) നാം പങ്കെടുത്തില്ല. ആ കളങ്കം പിന്നിടുണ്ടായ സമരങ്ങളിൽ പങ്കുചേർന്ന് നാം കഴുകിക്കളഞ്ഞു.

സാമ്പത്തിക രംഗത്തുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രവചനാതീതമായ തൊഴിലാളി വിരുദ്ധ നടപടികൾക്കെതിരെ ശക്തമായ സമരങ്ങൾ ഉയർന്നുവരുന്ന സാഹചര്യമാണ് ഇന്നു നിലനിൽക്കുന്നത്. ഇത്തരം സമരങ്ങളെ ചെറുക്കാനുള്ള തന്ത്രങ്ങൾക്കാണ് കേന്ദ്ര സർക്കാർ രൂപം കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. അതിന്റെ ഭാഗംതന്നെയാണ് ഇപ്പോൾ അധ്യപകരുടേയും ഡോക്ടറന്മാരുടേയും നേർക്കുള്ള ഈ കുതിരകയറ്റം. ഇതിനെ മുളയിലേതെന്ന നുള്ളിക്കളയേണ്ടതുണ്ട്. ജനാധിപത്യവിരുദ്ധമായ ഇത്തരം നടപടികൾക്കെതിരെ ശക്തമായ ബഹുജന രോഷം ഉയർത്തിയെടുക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. സംഘടിത തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തോടൊപ്പം അണിനിരന്ന് കിരാതകരിനിയമങ്ങളെ ചെറുത്തു തോല്പിക്കുമെന്ന് നമുക്ക് പ്രതിജ്ഞയെടുക്കാം.

എ കെ പി സി ടി എ വിജയം

എസ്. ഡി. കോളേജ്

ആലപ്പുഴ എസ്. ഡി. കോളേജ് ഗവണ്മെന്റ് ബോർഡിലേയ്ക്കുള്ള അധ്യാപക പ്രതിനിധിയുടെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ എ. കെ. പി. സി. ടി. എ. സ്ഥാനാർത്ഥി പ്രൊഫ. കെ. പി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ വിജയിച്ചു ഫിസിക്കൽ വിഭാഗം മേധാവിയായ പ്രൊഫ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ, കേരളശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്തിന്റെ ആലപ്പുഴജില്ലാപ്രസിഡൻ്റ്, പ്രിൻസിപ്പൽ എന്നീ നിലകളിൽ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എം. ജി. കോളേജ്

തിരുവനന്തപുരം എം.ജി.കോളേജ് കൗൺസിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ എ. കെ. പി. സി. ടി. എ. സ്ഥാനാർത്ഥികളായ പ്രൊഫ. ബി. ഗോപാലകൃഷ്ണൻനായരും പ്രൊഫ. കെ. ഭാസ്കരക്കുറുപ്പും വിജയിച്ചു.

ആർ. ആർ. സി.

പ്രൊഫ. ആർ. മോഹനകൈമൾ.

ആർ. ആർ. സി.യുടെ ആകസ്മിക നിര്യാണം കേരളത്തിലെ സ്വകാര്യ കോളേജ് ധ്യാപകർക്കുമാത്രമല്ല, സംഘടിത പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കൊക്കെത്തന്നെ കനത്ത നഷ്ടമാണ് ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളത്. അദ്യധ്യാപനരംഗത്തു നിന്നും വിരമിച്ച ശേഷം ഉപഭോക്തൃ തർക്ക പരിഹാര സമിതിയിൽ അംഗമെന്നനിലയിൽ പ്രവർത്തിച്ചുവരവേയാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യം സംഭവിച്ചത്. കേരളത്തിലെ സ്വകാര്യ കോളേജ് അദ്യധ്യാപകരെയും അവരുടെ പ്രസ്ഥാനമായ എ കെ പി സി ടി എ യും സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആർ. ആർ. സി. യുടെ അസാന്നിദ്ധ്യം ഇപ്പോൾ മാത്രമേ അനുഭവപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ആർ. ആർ. സി. യേയും അദ്ദേഹം നെഞ്ചിലേറ്റി ലാളിച്ച പ്രസ്ഥാനത്തേയും തമ്മിൽ വേർപെടുത്തുവാൻ മരണത്തിനു മാത്രമേ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ. കൊടുങ്കാറ്റുകളേയും, കൊടും വേനലുകളേയും പേമാരികളേയും അതിജീവിച്ച ശേഷം ഒടുവിൽ സർവ്വ സംഹാരിയായ ഭൂകമ്പത്തിൽ ഒരു വടവൃക്ഷം തകർന്നു നിലം പൊത്തിയതുപോലെ ആയിരുന്നു ആ അന്ത്യം. സംഭവ ബഹുലവും സംഘർഷ പൂർണ്ണവുമായ മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടിലധികം നീണ്ടുനിന്ന ആർ. ആർ. സി. യുടെ അദ്യധ്യാപക ജീവിതം സുദീർഘമായ ഒരു പോരാട്ടമായിരുന്നു. ആരുടെ മുന്നിലും അടിയറവു പറയുവാനോ, തോറ്റുകൊടുക്കുവാനോ ആർ. ആർ. സി. തന്റെ ജീവിതാന്ത്യം വരെ തയ്യാറായില്ല. ഹെമിസ്ഫേയുടെ സാൻറിയാഗോ പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ ഓർത്തുപോകുന്നു.

“.....But a man is not made for defeat A man can be destroyed but not defeated” അതെ. മാനേജുമെന്റിനോ ബ്യൂറോക്രസിക്കോ അദ്ദേഹത്തെ തോല്പിക്കാനായില്ല. എന്നാൽ മരണത്തിന് അദ്ദേഹത്തെ നശിപ്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിര്യാണവാർത്തയറിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പായിൽ പാഞ്ഞെത്തിയവർക്ക് ബോദ്യമുണ്ട്. മരണത്തെപ്പോലും ചെറുത്തു തോല്പിക്കാൻ തന്റെ അവസാന നിമിഷങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ശ്രമിച്ചിരുന്നു.

ആർ. ആർ. സി. യുടെ ചരിത്രം കേരളത്തിലെ കോളേജ് ധ്യാപകരുടെയും, ചരിത്രമാണ്. അവരുടെ തളർച്ചയുടെയും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽപ്പിന്റെയും, വളർച്ചയുടെയും ചരിത്രമാണ്; നഷ്ടപ്പെടുവാൻ കാര്യമായൊന്നു മില്ലാതെ, എന്നാൽ നേടുവാന്റേതെല്ലാമുണ്ടെന്ന ബോധത്തോടെ, ഉൽക്കടമായ ഇച്ഛാശക്തിയും, അപഞ്ചലമായ ആത്മവിശ്വാസവും അസാധാരണമായ കർമ്മശേഷിയും മാത്രം കൈമുതലാക്കി പ്രാതികൂല്യങ്ങൾക്കുനേരെ നിർഭയനായി നടന്നു നീങ്ങിയ ഒരുവൻറതാണ്.

സ്വകാര്യ കോളേജ് ധ്യാപകരുടെ സമര ചരിത്രം ഒരർത്ഥത്തിൽ മഹാരഥന്മാരായ പ്രൊഫ. എം. പി. പോൾ, പ്രൊഫ. ജോസഫ് മുണ്ടശ്ശേരി എന്നിവരിൽ നിന്നും ആരംഭിക്കുന്നു. ചരിത്രത്തിലാദ്യമായി സ്വകാര്യ മാനേജുമെന്റുകളുടെ അധർഷ്യതയെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ നെഞ്ചുകൊട്ടിയ അവർ സ്വകാര്യ കോളേജ് ധ്യാപകന്റെ അഭിമാനത്തിന്റെയും അവകാശബോധത്തിന്റെയും പ്രതീകങ്ങളാണ്. അവരുടെ ഉന്നതമായ ആ പാരമ്പര്യം ഊനമേതും കൂടാതെ കാത്തു സൂക്ഷിക്കുവാൻ പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായ, തികഞ്ഞ വർഗ്ഗബോധത്തിലധിഷ്ഠിതമായ സംഘടനയ്ക്ക് - എ കെ പി സി ടി എ ക്ക് - രൂപം കൊടുക്കുകയും, അതിന്റെ വളർച്ചക്കു വേണ്ടി ഏറ്റെടുക്കുന്ന വിചിത്രസംഭവനകൾ നല്കുകയും ചെയ്തവരിൽ അഗ്രഗണ്യനായിരുന്നു ആർ. ആർ. സി.

പിന്നിട്ട മൂന്നുപതിറ്റാണ്ടുകളിലൂടെയുള്ള സ്വകാര്യ കോളേജ് അദ്യധ്യാപകരുടെ- എ കെ പി സി ടി എ യുടെ- പ്രയാണം ദുർഘടപൂർണ്ണമായിരുന്നു. എ കെ പി സി ടി എ അതിന്റെ ആവിർഭാവം മുതൽ സംസ്ഥാനത്തെ ഇതര സംഘടിത പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടേതിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായ, തനതായ വ്യക്തിത്വം നിലനിർത്തിപ്പോന്നിട്ടുണ്ട്. കേരളത്തിലെ പ്രത്യേക രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യ സാഹചര്യങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഭരണകൂടങ്ങളെ സൃഷ്ടിക്കാനും, നിലനിർത്താനും സംഹരിക്കാനും ഉള്ള കെല്പ് കയ്യാക്കി വച്ചിട്ടുള്ള സാമൂഹിക

ശക്തികൾക്കെതിരെയുള്ള നിരന്തരമായ പോരാട്ടങ്ങളിലൂടെ നേടിയ വളർച്ച-അത് എകെ പി സി ടി എ യ്ക്ക് മാത്രം അവകാശപ്പെട്ടതാണ്. അതാണ് എകെ പി സി ടി എ എന്ന സംഘടനയെ ഇതര സംഘടനകളിൽ നിന്ന് വ്യത്യസ്തമാക്കുന്നതും, അവയ്ക്കിടയിൽ അതിന് മാന്യമായ സ്ഥാനം നേടിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ളതും. അടിസ്ഥാന വർഗ്ഗത്തിന്റെ ആത്യന്തികമായ മോചനം എന്ന ലക്ഷ്യം നേടിയെടുക്കുന്നതിൽ സ്വകാര്യ കോളെജ് അഭ്യർത്ഥകരും അവരുടെ പങ്കുവഹിക്കണമെന്ന ഉൾക്കാഴ്ചയോടെ, സംഘടന പിറവിയെടുത്ത കാലം മുതൽ അതിന്റെ പ്രവർത്തന ശൈലി രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ആർ. ആർ. സി ഒത്തശ്രദ്ധനായിരുന്നു. 'സേവനം' എന്ന ലേബൽ നെററിയിൽ പതിച്ച്, കലർപ്പില്ലാത്ത ലാഭേച്ഛയോടെ, നഗ്നമായ രീതിയിൽ സമൂഹത്തെ ചുഷണം ചെയ്തുപോന്ന സമുദായ പ്രമാണിമാരുടേയും മോടി സ്വീകാര്യമായും പീഡനങ്ങളിൽ നിന്നും കൊള്ളരുതായ്മകളിൽ നിന്നും സ്വകാര്യകോളെജ് അഭ്യർത്ഥകരെ മോചിപ്പിക്കുക എന്ന അത്യന്തം ശ്രേഷ്ഠമായ ദൗത്യം ആണ് സംഘടന ഏറ്റെടുത്തത്.

ഇത് കൂടുതൽ വ്യക്തമാകണമെങ്കിൽ മൂന്നു പതിറ്റാണ്ടു മുമ്പുള്ള സ്വകാര്യകോളെജ് അഭ്യർത്ഥകന്റെ അവസ്ഥ ഒന്നു പരിശോധിച്ചാൽ മതി. അന്നത്തെ അഭ്യർത്ഥകർ പരാധീനതകളുടെയും പീഡനങ്ങളുടെയും ഭാഗം പേറുന്നവരായിരുന്നു. അസംഘടിതരും അരക്ഷിതരുമായിരുന്നു. തുച്ഛമായ വേതനം, എല്ലായ്പ്പോഴും പേക്കിനാവുപോലെ അവരെ വേട്ടയാടിയിരുന്ന പിരിച്ചുവിടൽ ഭീഷണി, ശമ്പള വിതരണത്തിലെ കൃത്യത ഇല്ലായ്മ, അഭ്യർത്ഥകർക്ക് വിവാഹിതരാകുവാനും അമ്മമാരാകുവാനും ഉള്ള അവകാശം നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന അവസ്ഥ...അങ്ങനെ എന്തെല്ലാം! ചുരുക്കത്തിൽ കോളെജുകളുടെ ഉടമകളായ പ്രബലരുടെയും പ്രമാണിമാരുടെയും ദയദാക്ഷിണ്യങ്ങളുടെ അപ്സരങ്ങളിൽ കണ്ണുനട്ടുകഴിയേണ്ടിയിരുന്നവരായിരുന്നു അന്നത്തെ അഭ്യർത്ഥകർ. അവർക്ക് സമൂഹത്തിൽ അടിമകൾക്കുള്ള മാന്യത മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. ഇദ്ദേഹസ്ഥിതിയിൽനിന്നുള്ള മോചനത്തിനുവേണ്ടി അവർ നടത്തിയ ത്യാഗോജ്ജ്വലങ്ങളായ പോ

രാട്ടങ്ങളുടെ വേദികളിൽ ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെയും ആവേശത്തിന്റെയും സ്ഫുലിംഗങ്ങൾ ചിതറി ജ്വലിച്ചുനിന്ന ആർ. ആർ. സിയുടെ സവിശേഷവ്യക്തിത്വത്തിലേക്ക് അല്പം വെളിച്ചം വീശുക മാത്രമേ ഈ ലേഖനം കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ. വിശേഷിച്ചും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മാർത്ഥത, ധൈര്യം വാക്ചാതുരി തുടങ്ങിയ ഗുണങ്ങൾ

പ്രൊഫസർ. ആർ. രാമചന്ദ്രൻ നായരെ അഭ്യർത്ഥകർക്കും ബഹുജനങ്ങൾക്കും പ്രിയങ്കരനും ആദരണീയനുമായിരുന്ന ഈ ഗുണവിശേഷങ്ങൾക്കു പ്രധാന പങ്കുണ്ട്. എകെ പി സി ടി എ എന്ന സംഘടനക്കുവേണ്ടി ഇത്രയധികം ത്യാഗങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ളവരും കഷ്ടനഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടുള്ളവരും അധികമുണ്ടാവില്ല. തന്റെ വർഗ്ഗത്തോടുള്ള പ്രതിബദ്ധതയും കറകളഞ്ഞ ആത്മാർത്ഥതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും ചാലക ശക്തി ആയിരുന്നു. ആർ. ആർ. സിയെ എകെ പി സി ടി എ യിൽ നിന്നോ എകെ പി സി ടി എ എന്ന സംഘടനയെ ആർ. ആർ. സിയിൽ നിന്നോ വേർതിരിച്ചു കാണാൻ പറ്റില്ല. സംഘടനക്ക് സ്വന്തമായി ഒരു ഓഫീസ് ഇല്ലാതിരുന്നകാലത്ത്, കയ്യിലിടുകിയ ബ്രീഫ് കേസുമായി സെക്രട്ടേറിയറ്റും സർക്കാറോഫീസുകളും കയറിയിറങ്ങിയിരുന്ന ആർ. ആർ. സി. സംഘടനയുടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഓഫീസ് ആയിരുന്നു, അഭ്യർത്ഥകരുടെ, പരിഹാരം തേടുന്ന ഒരു നൂറു പ്രശ്നങ്ങൾ, അവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട രേഖകൾ എല്ലാം ആ ബ്രീഫ് കേസിലുണ്ടാവും. ചർച്ചകളിലും മറ്റും പങ്കെടുത്തിരുന്നതു തന്നെ ഈ ബ്രീഫ് കേസും തുറന്നുവെച്ചായിരിക്കും— ഒരു റെഡിറിക്കണർ പോലെ. ചില സംഘടനാ നേതാക്കൾ ഇങ്ങനെ പറയുന്നതു കേട്ടിട്ടുണ്ട്. മാനേജ്മെന്റ് വെച്ചു നീട്ടിയ പ്രിൻസിപ്പൽ പോസ്റ്റ് സ്വീകരിച്ച ആർ. ആർ. സി. അധികം വൈകാതെ തന്നെ, രണ്ടു വളളത്തിൽ കാൽവെച്ചുള്ളയാത്ര പറിപ്പെന്നു മനസ്സിലാക്കി അതു വലിച്ചെറിയുകയായിരുന്നു. പ്രിൻസിപ്പൽ പോസ്റ്റിൽ തുടർന്നിരുന്നു എങ്കിൽ പ്രഗത്ഭനായ പ്രിൻസിപ്പൽ എന്ന ഖ്യാതിയോടെ വിരമിക്കാൻ പറയുമായിരുന്നു. തന്റെ വീട്ടിൽ നിന്നും ഏറെ അകലെ മലബാർ പ്രദേശം (ശേഷം 19-ാം പേജിൽ)

ചിരിക്കുന്ന മെഡുസാ:

സൂത്രീ വിമോചനത്തിന്റെ

സൗന്ദര്യ ശാസ്ത്രത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു വിചാരം

(കഴിഞ്ഞ ലക്കത്തിന്റെ തുടർച്ച)

അവരിൽതന്നെ പലരും സ്ത്രൈണതയെ സംബന്ധിച്ച മിഥ്യാകല്പനയിൽനിന്നു തീർത്തും മുകൾതരല്ലെന്ന് അവരുടെ സാഹിത്യരചനകളും ചരിത്രശീലപങ്ങളും സിനിമകളും ശ്രദ്ധിച്ചാലറിയാം. സ്വന്തം കലയിൽ സ്വയം സമർപ്പിക്കാൻ, സ്വന്തം കഴിവിൽ ഉറച്ചുവിശ്വസിക്കാൻ, കർക്കശമായ മാനദണ്ഡങ്ങൾ പുലർത്താൻ, സൂത്രീകൾക്ക് പലപ്പോഴും കഴിയാതെപോകുന്നുവെങ്കിൽ അതിനുകാരണം മററുള്ളവർ അവരിൽ വിശ്വസിക്കാൻ മടിക്കുന്നതുകൂടിയാണ്. അവരുടെ 'പ്രകൃതിയല്ല' സാഹചര്യമാണ് അതിനു കാരണം. സർഗ്ഗാത്മകതയെന്നാൽ പരിശീലനമോ പ്രേരണയോ അല്ല. ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒരു ജനമവാസനമാത്രമാണെന്നും സൂത്രീകൾക്ക് അതില്ലെന്നും സമൂഹം കരുതുന്നു. എന്നാൽ സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ വികാസത്തിൽ സാമൂഹ്യ സാഹചര്യത്തിന് വലിയ പങ്കുണ്ട്. സൂത്രീകൾ പുരുഷന്മാരെപ്പോലെ അവസരങ്ങൾ ലഭിച്ചാൽ അപര പുരുഷന്റെയത്രതന്നെ സർഗ്ഗാത്മകത പ്രകടിപ്പിക്കില്ലെന്നു കരുതുന്നതുമൗഢ്യമാണ്—അവർക്ക് അത്തരം അവസരം ഇന്നോളം നൽകപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നതാണ് സത്യം. ഭരണഘടനകളിലെ ഔദ്യോഗിക സമത്വത്തിനപ്പുറം പോയ കാലത്ത് സൂത്രീകൾ സർഗ്ഗമേഖലകളിൽ വലുതായൊന്നും നേടിയിട്ടില്ലെന്നു ചൂണ്ടിക്കാട്ടി സൂത്രീകളുടെ ആത്മവിശ്വാസം തകർക്കാനാണ് സമൂഹത്തിന്റെ ശ്രമം. മറിച്ച് എന്തുകൊണ്ടാണ് അതു സംഭവിച്ചതെന്നന്വേഷിക്കുകയും ആ പരിമിതികളെ മറികടക്കുകയുമാണ് ഇന്ന് ജനാധിപത്യവാദികൾ ചെയ്യേണ്ടത്.

ഫെമിനിസം നിരൂപണം "പെണ്ണുഴുത്തിനെ" ('écriture féminine', feminine

writing) സംബന്ധിച്ച ഒരു സങ്കല്പം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുന്നുണ്ട്. പെണ്ണുഴുത്ത്-പുരുഷനിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായ ഒരു രചനാരീതിയെന്ന നിലയിൽ. ഒരു വർത്തമാനയാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കാളേറെ ഭാവിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു പ്രതീക്ഷയാണെന്ന് ഹെലെൻ സിക്സസ്, നാൻ സിമിഡർ തുടങ്ങിയ ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ പറയുന്നുണ്ട്. എങ്കിലും സൂത്രീരചനയുടെ പ്രത്യേകതകൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള പരിശ്രമമെന്ന നിലയിൽ ഈ സങ്കല്പം പ്രധാനമാണ്. പെണ്ണുഴുത്തിന്റെ വ്യത്യാസം "സൂക്ഷ്മമായ ഒരു വ്യതിയാനം"മാണെന്ന് സ്പാക്കോസ് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. പെണ്ണുഴുത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ചില അനുഭവങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്ന പ്രാധാന്യവും ചില അനുഭവങ്ങളുടെ അസാന്നിദ്ധ്യവുമാണ് ഈ 'വ്യതിയാനത്തിന്' കാരണമായി സ്പാക്കോസ് കാണുന്നത്.

പെണ്ണുഴുത്തിന്റെ ആദ്യസവിശേഷത, അതിൽ പതിഞ്ഞുകിടക്കുന്ന സൂത്രീശരീരത്തിന്റെ സവിശേഷതയെ ഒരുപരാധീനതയായിക്കണ്ടു നിരാശപ്പെടുന്നതിന്നു പകരം സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ ഒരു ഖനിയായിക്കണ്ടു പ്രയോജനപ്പെടുത്താൻ സൂത്രീകൾ ശീലിക്കുകയാണെന്ന് ആഡ്രിയൻ റിച്ചാർഡ് പറയുന്നു. ('of woman born') സൂത്രീയുടെ എഴുത്ത് അവളുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നാണുവരുന്നത്. നമ്മുടെ ലൈംഗിക വ്യത്യാസംതന്നെയാണ് നമ്മുടെ സൃഷ്ടിയുടെ ഉറവ്, കരോളിൻ ജി. ബർക്ക് പിന്താങ്ങുന്നു. 'ഓമർ' എന്ന സങ്കല്പം പുരുഷനായൊരു രചയിതാവിനെ ഒരു ദൈവപിതാവിനെ, സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്നും പേന ഇവിടെ പുരുഷശീശ്നത്തെപ്പോലെ സൃഷ്ടിയുടെ ഒരുപകരണമാണെന്നും, ഈ 'പേന' തങ്ങൾക്ക് ഇല്ലാ എന്നതിന്റെ ഉത്ക

ഞ്യാണ പെണ്ണുഴുത്തിന്റെ ഒരു വ്യത്യസ്ത സമെന്നും സാദ്രാ ഗിൽബെർട്, സൂസൻ ഗുബാർ എന്നിവർക്ക് അഭിപ്രായമുണ്ട്. "പേന പുരുഷശീശ്നത്തിനുള്ള ഒരു രൂപകമാണെങ്കിൽ, സ്ത്രീകളുടെ ഏതവയവമാണ് പാഠങ്ങൾ ഉത്പാദിപ്പിക്കുന്നത്?" അവർ ചോദിക്കുന്നു. ഈ ചോദ്യത്തിന് പ്രശസ്ത ഫെമിനിസ്റ്റ് നിരൂപകയായ എലൈൻ ഷോവാൾട്ടർ മറുപടി നൽകുന്നുണ്ട്: മസ്തിഷ്കം രൂപകാത്മകമായ ഒരു ഗർഭപാത്രമാണ്. തന്നെയല്ല സർഗ്ഗപ്രക്രിയയെ പ്രസവത്തോടും അതിന്റെ വേദനയെ പേറുന്നോടും വിനോദമാണ് സാധാരണ ഉപമിക്കാറുള്ളത്. സ്പഷ്ടി കർമ്മത്തിന് സാമ്യമുള്ളത് ശുക്ലദാനത്തെക്കാൾ ഗർഭധാരണം, പ്രസവവേദന, പ്രസവം എന്നിവയോടാണ്. ബിംബങ്ങളുടെയും പ്രതീകങ്ങളുടെയും ഒരു ഖനിയെന്നനിലയിൽ എഴുത്തുകാരികൾ സ്ത്രീശരീരത്തെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നതിനെക്കുറിച്ച് അലീഷ്യാ ഓസ്ട്രിക്ക് നടത്തിയിട്ടുള്ള പഠനങ്ങൾ ശ്രദ്ധേയമാണ്. വാൾട്ടർ മിറാൻഡയും മറ്റ് ആൺകവികളുടെയും രചനകളിൽ നഗ്നശരീരം ആധികാരികതയുടെ ചിഹ്നമായിരിക്കുമ്പോൾ എമിലിഡിക്കിൻസണിന്റെയും മറുപെൺകവികളുടെയും രചനകളിൽ നഗ്നശരീരമെന്ന ബിംബം ഒഴിവാക്കപ്പെടുന്നു. കാരണം, സ്ത്രീയെ സംബന്ധിച്ച് നഗ്നത നിസ്സഹായതയെയും ചൂഷണവിധേയതയെയും സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. (യാൻ സ്കോയുടെ സിനിമകൾ ഓർക്കുക,) അതുകൊണ്ട് അവർ കവചിതമായ ആത്മാവിന്റെ ആവൃതബിംബങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ശരീരത്തിലുള്ള "ഫെമിനിസ്റ്റ് ബയോ-ക്രിട്ടിസിസ്" (ശരീരധിഷ്ഠിതമായ സ്ത്രീവിമോചന നിരൂപണം) ത്തിന്റെ ഊന്നൽ ആത്മഹത്യോപരമാണെന്നഭിപ്രായമുള്ളവരുമുണ്ട്. ആൺകോയ്മ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ശാരീരികമായ ഈ വ്യത്യസ്തതയിൽ ഊന്നിത്തന്നെയാണല്ലോ. എന്നാൽ ശരീരത്തെ സ്ത്രീ എങ്ങിനെ നോക്കിക്കാണുന്നു, എന്തിനുപയോഗിക്കുന്നു എന്നതാണ് പ്രധാനമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് സാറാജോസഫിന്റെ 'മുടിത്തെയ്യ'ത്തിലെ തലമുടി ആൺകോയ്മയെ വെല്ലുവിളിക്കുകയും യെപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്ത്രൈണോർജ്ജത്തിന്റെയും

സ്ത്രൈണലൈംഗികതയുടെയും പ്രതീകമായിത്തന്നെ അതുയരുന്നുണ്ട്. വെട്ടിത്തീർത്തു ന്ന കണ്ണുകൾ, ചിരിക്കുന്ന ചുണ്ടുകൾ, സിന്ദൂരമണിഞ്ഞ നററി, മുടിചുംബിക്കുന്ന നിതംബം, തമരമൊട്ടുപോലുള്ള യോനി, ചിലങ്കകെട്ടിയ കാലുകൾ-എല്ലാം സ്ത്രീശരീരത്തിന്റേതായ ഒരു ഭാഷയുടെ അംഗങ്ങളായി മാറി പുരുഷാധികാരത്തിന്റെ 'സനാതനത്വ'ത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു.

പുരുഷൻ നിർമ്മിച്ചുവെച്ച ഭാഷാവ്യവസ്ഥയ്ക്കെതിർത്ത് സ്ത്രീക്ക് സ്വയം ആവിഷ്കരിക്കാൻ പ്രയാസമാണെന്ന് ഇന്നത്തെ എഴുത്തുകാരികൾ കരുതുന്നു. മോണിക് വിററിഗ് പറയുന്നു: "സ്ത്രീകൾ പറയുന്നു, നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ നിങ്ങളുടെ തൊണ്ടയെയും നാവിനെയും വായുടെ മേൽത്തട്ടിനെയും ചുണ്ടുകളെയും വിഷമയമാക്കുന്നു. നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ നിങ്ങളുടെ കൊല്ലുന്ന വാക്കുകൾകൊണ്ടു നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണ്. പുരുഷൻമാർ സ്വന്തമാക്കിയതെല്ലാമാണെന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്ന ചിഹ്നങ്ങളാലുണ്ടാക്കപ്പെട്ടതാണ് ശരിക്കും നിങ്ങൾ സംസാരിക്കുന്ന ഭാഷ എന്ന് അവർ പറയുന്നു" (ഗെറില്ലകൾ) സ്ത്രീകൾ ബോധത്തെ പിടിച്ചടക്കുന്നതോടൊപ്പം ഭാഷയെയും പിടിച്ചടക്കണമെന്ന് കരോളിൻ ബർക്ക് ആവശ്യപ്പെടുന്നു. "അധിശവ്യവഹാരരൂപങ്ങൾതന്നെ അധിശ (പുരുഷ) പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടയാളങ്ങൾ പേറുന്ന, അതുകൊണ്ട് സംസാരിച്ചും എഴുതിയും അസ്തിത്വംകൊള്ളുന്ന സ്ത്രീക്ക് വിദേശഭാഷപോലൊന്ന് ഉപയോഗിക്കേണ്ടിവരുന്നു—തനിക്ക് സ്വസ്ഥയാകാൻ കഴിയാത്ത ഒരു ഭാഷ." ശാരീരികമായ സ്ത്രീവാദത്തെയും ഭാഷാപരമായ സ്ത്രീവാദത്തെയും സമന്വയിക്കുന്ന നിരൂപകരുമുണ്ട്. ഉദാ: ഷന്താൾ ഷവാഫ്. "പുസ്തകത്തെ ശരീരത്തോടും ആനന്ദത്തോടും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നതിന് നാം എഴുത്തിന്റെ ബുദ്ധിജീവിപരമായ അംശം നശിപ്പിക്കണം (disintellectualise) ഈ ഭാഷ വികസിച്ചാലും അഴുകുകയോ വളരുകയോ ചെയ്യുകയില്ല; മാംസഹീനമായ അക്കമിസിസത്തിലേയ്ക്ക് തിരിച്ചുപോവുകയില്ല, നാം നിരാകരിക്കുന്ന അസത്യാത്മവും യാഥാസ്ഥിതികവുമായ വ്യവഹാരങ്ങളിലേയ്ക്ക് മടങ്ങുകയില്ല...പെൺമൊഴി സഹജമായി

ത്തന്നെ ജീവിതത്തിനുമേൽ വൈകാരികമായി, കാവ്യാത്മകമായി, ശാസ്ത്രീയവും രാഷ്ട്രീയവുമായി പ്രവർത്തിക്കണം. അങ്ങിനെ അതിനെ ബാജയ്ക്കുമായിക്കൊണ്ടു,

സ്ത്രീകൾ നിശ്ശബ്ദരായിരുന്നാൽ അവർ ചരിത്രത്തിനു പുറത്താകുന്നു; അവർ ആൺമൊഴിയിൽ സംസാരിച്ചുതുടങ്ങിയാലോ, പരതന്ത്രവും അന്യവത്കൃതമായിട്ടാണ് ചരിത്രത്തിൽ പ്രവേശിക്കുക. അതുകൊണ്ട് ഈ ചരിത്രത്തെ തകർക്കാൻ അവർക്കുകഴിയാതെപോകുന്നു. സ്ത്രീയുടെ—പ്രത്യേകിച്ചും നിലനിൽക്കുന്ന അക്കമിക പാരമ്പര്യത്തിനകത്ത് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടിവരുന്ന സ്ത്രീയുടെ—അവസ്ഥയിലെ വൈരുദ്ധ്യം ഇതാണെന്ന് സേവിയേറെ ഗോത്തിയേ പറയുന്നു. പുരുഷവ്യവഹാരത്തിനകത്തുതന്നെ പ്രവർത്തിക്കുന്നതും എന്നാൽ അതിനെ നിരന്തരം അപനിർമ്മിക്കുന്നതുമായ (deconstruct) ഒരു രചനാസമ്പ്രദായമാണ് മേരി ജാക്കോബ്സ് നിർദ്ദേശിക്കുന്നത്. പുരുഷലിംഗത്തെയും പുരുഷവിജ്ഞാനത്തെയും കേന്ദ്രമാക്കിയുള്ള ഭാഷാഘടന തകർത്ത് ഭാഷയെ പുനർനിർമ്മിക്കണമെന്ന് ഷോഷാനാഫെൽമാൻ പണ്ട്, ഐതിഹ്യങ്ങളുടെയും നാടോടിക്കഥകളുടെയും കാലത്ത്, സ്ത്രീകൾക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യമായ ഒരു ഭാഷ ഉണ്ടായിരുന്നെന്നും പിന്നീട് ആൺകായ്കളാൽ വന്നതോടെ അതവർക്കു നഷ്ടപ്പെട്ടതാണെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നവരുണ്ട്. ചരിത്രത്തിനു മുമ്പ് പെൺകായ്കളുടെ ഒരു സുവർണ്ണയുഗമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അവർ കരുതുന്നു. പൊതുജീവിതത്തിൽ തങ്ങളിലടിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ട നിശ്ശബ്ദതയെ ഭേദിക്കുവാൻ സ്ത്രീകൾ ഒരു രഹസ്യഭാഷ രൂപപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്ന് റോബർട്ട് ഗ്രേവ്സ് ('The white Goddess') വാദിക്കുന്നുണ്ട്. ആൺകായ്കളാൽ വന്നപ്പോൾ ഈ ഭാഷ ഒളിവിൽ പോയെന്നും ചില രഹസ്യമതങ്ങളിലും ആഭിചാരസംഘങ്ങളിലും മാത്രമായി അത് ഒതുങ്ങിയെന്നും ഗ്രേവ്സ് പറയുന്നു. എന്നാൽ ഈ ഗൂഢഭാഷ (യൂറോപ്പിൽ ഒർമന്ത്രപാദിനികളുടെ നായാട്ടിലേയ്ക്കുനയിച്ചത് ഈഭാഷയായിരുന്നു—ഷെക്സ്പിയറുടെ 'മാക്ബത്തി,ലെ 'വിച്ചു' കളുടെ സംസാരം ഒരു മാതൃകയായെടുക്കാം) ഇനി വീണ്ടെടുക്കാൻ വഴിയില്ല.

കൊളോണിയൽ ഭരണമവസാനിക്കുമ്പോൾ രാഷ്ട്രങ്ങൾ നേരിടാനുള്ള ഭാഷാപ്രശ്നംപോ

ലൊന്നാണ് ഇന്ന് സ്ത്രീകൾ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതെന്ന് ഷോവാർട്ടർ പറയുന്നു. യജമാന ഭാഷയെ അട്ടിമറിക്കാൻ കോളനിജനത ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്, എന്നാൽ ആ ഭാഷയെത്തന്നെ അവർക്ക് പലപ്പോഴും ആശ്രയിക്കേണ്ടിയും വരുന്നു ഇന്ത്യയിലും ദക്ഷിണാഫ്രിക്കയിലും ഇംഗ്ലീഷിന്റെ സ്ഥിതിപോലെയാണിത്. ആൺമൊഴിയെയും പെൺമൊഴിയെയും വെച്ചേറെ ഭാഷകളെന്ന നിലയിൽ കാണുന്നതിന് ന്യായീകരണമില്ലെന്നും, ഭാഷാപ്രയോഗസന്ദർഭത്തിൽ വെച്ച് ശൈലികളുടെയും തന്ത്രങ്ങളുടെയും അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവയുടെ അന്തരങ്ങളെ കുറിച്ച് വിചാരിക്കുകയാണ് പ്രേണ്ടതെന്നുമാണ് ഭാഷാശാസ്ത്രജ്ഞരുടെ അഭിപ്രായം. (ഉദാ: മക്കോൺൽ ഗെറിൻ (Linguistics and the Feminist Challenge) സ്ത്രീകളുടെ നോവലുകളെടുത്ത് കമ്പ്യൂട്ടറുകളുപയോഗിച്ച് അവയിലെ പദാവർത്തനങ്ങളും മറ്റും പഠിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ (ഉദാ: മേരി ഹിയാറ്റ്, ('The way women write') ഭാഷയെ യാന്ത്രികമായി സമീപിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അർത്ഥം, ലക്ഷ്യം, പരായണ സന്ദർഭം എന്നിവയിൽനിന്ന് അടർത്തിമാറി വാക്കുകളെ പരിശോധിക്കുന്ന ഈ രീതി ബാലിശമാണെന്നു പറയാതെ വയ്യ. ഭാഷയെയും പാരമ്പര്യത്തെയും നിർണ്ണയിക്കുന്നത് ഓർമ്മ, പൈതൃകം, സാഹിത്യത്തിന്റെ വിഭാഗം (കവിത, കഥ, നാടകം ആദി), രചനയുടെ സന്ദർഭം ഇങ്ങിനെ പല ഘടകങ്ങളും ചേർന്നാണ്. അതുകൊണ്ട് പ്രദവിന്യാസത്തെയും ശൈലിതന്ത്രങ്ങളെയും ബിംബങ്ങളെയും മാത്രം ആധാരമാക്കി സ്ത്രീയുടേതു മാത്രമായ ഒരു ശൈലി അന്വേഷിക്കുന്നത് സഫലമാകണമെന്നില്ല. അതേ സമയം, പ്രതിജ്ഞാബദ്ധമായ ഒരു സ്ത്രീവിമോചനവാദി, തന്റെ ഭാഷയെ വ്യത്യസ്തമാക്കാൻ ബോധപൂർവ്വം ശ്രമിക്കുമെന്നുതീർച്ചയാണ്. സാറാജോസഫ് മുൻപുസൂചിപ്പിച്ച മട്ടിലുള്ള ശരീരാധിഷ്ഠിതമായ ബിംബങ്ങളിലൂടെയും കഥയിലൂടെയും വ്യാപിച്ചുകിടക്കുന്ന സ്ത്രീമുക്തിവാദത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിലൂടെയും (feminist gaze) അത്തരത്തിലൊരു ശ്രമം നടത്തുന്നുണ്ട്. ഇത് വാക്കുകളുടേയും പ്രതീകങ്ങളുടേയും തലത്തെ കവിഞ്ഞ് പരികല്പനകളുടെ തലം വരെ ചെല്ലുന്നുണ്ട്. ലോകത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുരുഷന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിനെ ബോധപൂർവ്വം നിരാക

രിച്ചു സ്വയം ആൺകോയ്മയുടെ പ്രത്യയശാസ്ത്രത്തിൽനിന്നു മുക്തയാകാനുള്ള ആത്മസമരത്തിന്റെ മുദ്രകൾ സരസ്വതിയമ്മയുടെയും മറയവിക്കുട്ടിയുടെയും; സാറാജോസഫിന്റെയും കഥകളിൽ തെളിഞ്ഞുകാണുന്നു. ഫെമിനിസ്മിറ്റു കാഴ്ചപ്പാടു സ്വീകരിച്ച ഒരു പുരുഷനും ഇത്തരമൊരു ശൈലിക്കായി ശ്രമിച്ചുകൂടെന്നില്ല. ജനിച്ച ലിംഗമല്ല, ലൈംഗികമായ കാഴ്ചപ്പാടാണ് ഇവിടെ നിർണ്ണായകമാവുന്നത്. കെയ്ററ മില്ലററിന്റെ ഭാഷയിൽ പറഞ്ഞാൽ, 'ലൈംഗികരാഷ്ട്രീയം' (Sexual Politics) സ്ത്രീബോധമാവിഷ്കരിക്കാൻ ഭാഷ അപര്യാപ്തമാണെന്നതിനേക്കാൾ വലിയ പ്രശ്നം ഭാഷയെ സ്വതന്ത്രമായുപയോഗിച്ച് ഭാഷാപരമായ സിദ്ധികൾ വികസിപ്പിക്കാനുള്ള അവസരം സ്ത്രീക്ക് നിഷേധിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ്. അതിനാൽ 'വളച്ചുകെട്ടി'പ്പറയാൻ, പ്രതികരണങ്ങളിലൂടെ മാത്രം സംസാരിക്കാൻ, അവൾ നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. ലൈംഗിക വ്യവഹാരത്തിൽ ഇത് പ്രത്യേകിച്ചും വ്യക്തമാണ്. പുരുഷന്റെ ക്രമപ്രകടനത്തെ, 'പുരുഷത്വ'ത്തിന്റെ പ്രഖ്യാപനമായി പ്രകീർത്തിക്കുന്ന സമുദായം സ്ത്രീയുടെ വികാരപ്രകടനത്തെ ചാപല്യമായി 'അടക്കമില്ലായ്മ'യായി, 'നടിക്കലായി (നാനിനടിച്ചിടവും 'നാരകം നട്ടി'ടവും മുടിയുമെന്ന് ചൊല്ലി) വിമർശിക്കുന്നു. സ്ത്രീശിശ്നചേരം പരിഷ്കൃതസമുദായങ്ങളിൽ അക്ഷരാർത്ഥത്തിൽ നടക്കുന്നില്ലായിരിക്കാമെങ്കിലും പ്രതീകാത്മകമായി നടക്കുന്നു. വ്യവഹാരങ്ങളെല്ലാം പുരുഷന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്; അതുകൊണ്ട് സമ്പൂർണ്ണമായ സ്വത്വാവിഷ്കാരം സ്ത്രീക്ക് ദുഃസാധ്യമായിരിക്കുന്നു. പെൺമൊഴിയിൽ വിട്ടുപോകുന്ന വാക്കുകൾ അടിച്ചേല്പിക്കപ്പെട്ട മൗനങ്ങളെ, അബോധമായ ഒരു സെൻസർഷിപ്പിനെ, സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ശരീരം, ഭാഷ ഇവയ്ക്കൊപ്പം സമൂഹനൽകിയ ലൈംഗികമായ 'റോളി'ന്റെ പ്രത്യേകതകളും സർഗ്ഗപ്രക്രിയയുമായുള്ള സ്ത്രീയുടെ ബന്ധം നിർണ്ണയിക്കുന്നുണ്ട്. ലൈംഗികമായ അസൂയ ഷണ്ഡത്വഭീതി, ഈഡിപ്പൽഘട്ടം എന്നിവ ഭാഷയോടും ഭാവനയോടും സംസ്കാരത്തോടുമുള്ള സ്ത്രീയുടെ ബന്ധം നിർവചിക്കുന്നതിൽ പങ്കുവഹിക്കുന്ന ചില പ്രേമയുദ്ധിൻ പരികല്പനകളാണ്. പ്രേമ

ഷണ്ഡം മനോവിശകലനം—വിശേഷിച്ചും ഹോമോലോകാനും സുഹൃത്തുക്കളും— ഷണ്ഡത്വഭീതി (Castration complex) എന്ന സങ്കല്പത്തെ സ്ത്രീകളുടെ സാഹിത്യപരവും ഭാഷാപരവുമായ പ്രതികൂലാവസ്ഥയുടെ ഒരു സമഗ്ര രൂപകമാക്കി മററിയിട്ടുണ്ട്. കൂട്ടി ഭാഷ സ്വയത്തമാക്കുന്നതും അതിന്റെ പ്രതീക വ്യവസ്ഥയിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും ഈഡിപ്പൽഘട്ടത്തിലാണ്; തന്റെ ലൈംഗികമായ വ്യത്യാസം തിരിച്ചറിഞ്ഞംഗീകരിക്കുന്നതും അപ്പോൾ തന്നെ. ഈഘട്ടത്തിൽ 'ലിംഗ'ത്തെ ('Phallus'—ഇത് പിരുഷാവയവത്തെല്ല സൂചിപ്പിക്കുന്നത്; ഇതൊരു പരികല്പന മാത്രമാണ്) ഭാഷയുടെ കേന്ദ്രസൂചകമായി സ്വീകരിക്കാൻ കൂട്ടി നിർബന്ധിക്കപ്പെടുന്നു. ആൺകൂട്ടി ഇത് സ്വാഭാവികമായി ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ പെൺകൂട്ടിക്ക് ഒരു ഇല്ലായ്മ ('lack') എന്ന നിലയിൽ, നിഷേധാത്മകമായി മാത്രമേ ഭാഷയുടെ പ്രതീകവ്യവസ്ഥയിൽ പ്രവേശിക്കാനാവൂ. ഭാഷയുമായി അവളുടെ ബന്ധം മുഴുവൻ തന്നെ ഈ അഭാവത്താൽ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടതാണ്. എഴുത്തുകാരി ജീവിതമാരംഭിക്കുന്നതുതന്നെ ഭ്രഷ്ടയുടേയും ദരിദ്ര്യുമായിട്ടെന്നർത്ഥം. പെണ്ണെഴുത്തിന്റെ വ്യത്യാസം കിടക്കുന്നത് തന്റെ സ്ത്രീസ്വത്വവുമായി എഴുത്തുകാരിയ്ക്കുള്ള അസ്വസ്ഥവും പീഡിതവുമായ ബന്ധത്തിലാണെന്ന് ഗിൽബർട്ടും ഗുബാറും ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു ('The Mad Woman in the Attic') തന്റെ ലിംഗവിഭാഗത്തെ (gender) വേദനാകരമായ ഒരു പ്രതിബന്ധമോ ദുർബല്യമോ അപര്യാപ്തതയോ ആയിട്ടാണ് സ്ത്രീ അനുഭവിക്കുന്നത്. മുൻകാലങ്ങളിലെ സ്ത്രീസാഹിത്യത്തിൽ കാണുന്ന അന്യതാബോധം, ഏകാകിത, ആതുരാവസ്ഥ ലോകത്തോടുള്ള വിദ്വേഷം, ഉന്മാദം—ഇവയൊക്കെ ഈ അധമബോധത്തിന്റെ ആവിഷ്കാരങ്ങളാണെന്ന് മുൻപറഞ്ഞ മനഃശാസ്ത്രജ്ഞർ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. പറ്റുഷണ്ഡന്മാരായ വായനക്കാരുടെ വിമർശനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭയം, സംസ്കാരം അവരിൽ നിറയ്ക്കുന്ന ലജ്ജാശീലം, സ്വയം നാടകവത്കരിക്കുന്നതിലുള്ള വൈമുഖ്യം, സ്ത്രീകളായ വായനക്കാർക്കും മുൻഗാമികൾക്കും പിൻഗാമികൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഉത്കണ്ഠ നിറഞ്ഞ അന്വേഷണം—ഇതെല്ലാം സ്ത്രീരചനകളുടെ ചില സവിശേഷതകളാണ്. സ്ത്രീയുടെ അ

സംതൃപ്ത സ്വപ്നങ്ങൾ മുഖ്യമായും രതി സംബന്ധമാണെന്നും പുരുഷന്മാരുടേത്, രതിസംബന്ധമെന്നപോലെ അഹംബോധം, അധികാരവാഞ്ഛ എന്നിവയുമായിക്കൂടി ബന്ധപ്പെട്ടവയാണെന്നുള്ള പ്രേമായിഡിന്റെ വിഭജനത്തെ സമീപകാലത്തെ ഗൈനോ-ക്രിട്ടിക്കുകൾ (സൂത്രീസാഹിത്യത്തെക്കുറിച്ചു പഠിക്കുന്ന സൂത്രീ നിരൂപകർ) ചോദ്യം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സൂത്രീകളുടെ കാല്പനിക നോവലുകൾ രതിഭ്രമത്തെയാണ് ആവിഷ്കരിക്കുന്നതെന്ന് അവർ സമ്മതിക്കുന്നു: എന്നാൽ ഗൗരവമുള്ള രചനകൾ, സാമൂഹ്യസാഹചര്യങ്ങൾ അവർക്ക് നിഷേധിച്ചിരിക്കുന്ന ലോകത്തെയും അധികാരത്തെയും കുറിച്ചുള്ള ഫാൻറസിക്കൽ—മേകലപനകൾ—ആണ് എന്നു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നു. സരസ്വതിയമ്മ, ലളിതാംബിക അന്തർജ്ജനം, പി. വത്സല തുടങ്ങിയവരുടെ കഥാലോകം പരിശോധിച്ചാൽ ഇതു ശരിയാണെന്നു ബോദ്ധ്യമാവും. ബാലാമണിയമ്മയുടെയും സുഗതകുമാരിയുടെയും ഒ. വി. ഉഷയുടെയും സാവിത്രി രാജീവിന്റെയും വിജയലക്ഷ്മിയുടെയും മറ്റും കവിതകളും ഈ സത്യത്തിലേക്ക് വിരൽ ചൂണ്ടുന്നു. മാധവിക്കുട്ടിയുടെയും സാറാജോസഫിന്റെയും രചനകളിൽ ഈ രണ്ടുശബ്ദങ്ങളും അന്യോന്യം ലയിച്ചുചേരുന്നു. ലൈംഗികത സ്വത്വബോധവും പെൺശക്തിയുമായി ബന്ധപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഈ സമന്വയം സാദ്ധ്യമാകുന്നത്.

പ്രേമായ്ക്കിനെ ഒഴിവാക്കി യുങ്ങിന്റെ ആദിരൂപസിദ്ധാന്തത്തെയും (ഉദ: ആനി സ്കൂട്ട് പ്രാറ്റ്) ആർ. ഡി. ലെയിങ്ങിന്റെ 'വിഭക്ത സ്വത്വ'ത്തെക്കുറിച്ചുള്ള സിദ്ധാന്തത്തെയും ബാർബറാ റിഗ്നി, എറികുസണ്ണിന്റെ 'ആന്തരികമായ സമലബോധ'ത്തെയും (ആൻഡ്രൂസ്) ആധാരമാക്കിയുള്ള മനുഷാസൂത്ര പഠനങ്ങളും സൂത്രീകളുടെ രചനകളിൽ നടന്നിട്ടുണ്ട്. പുതിയ ഒരു ഫെമിനിസം മാനസിക വിശകലനത്തിനായുള്ള ശ്രമങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ട്. ഈഡിപ്പൽ ഘട്ടത്തിനുമുമ്പുള്ള ഘട്ടത്തെ (Pre Oedipal Phase) കേന്ദ്രീകരിച്ച്—പിതാവ് രംഗ പ്രവേശം ചെയ്യുമുമ്പുള്ള ഈ ഘട്ടത്തിൽ മാതാവും ശിശുവുമായുള്ള വൈകാരികബന്ധങ്ങളെ ആധാരമാക്കി—നാൻസി ചൊദോറോവിനെപ്പോലുള്ളവർ (The Re-Production of Mothering) അന്വേഷണങ്ങൾ നട

ത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഈ പ്രാഗ്-ഈഡിപ്പൽ ഘട്ടത്തിൽ തന്നെ കുട്ടി വ്യത്യസ്തമായ ഒരു അഹംബോധവും, തന്റെ ശരീരം വേറെയാണെന്ന തിരിച്ചറിവും നേടുന്നു. സൂത്രീയായ അമ്മ രണ്ടു ലിംഗവിഭാഗങ്ങളിലും പെട്ട ശിശുക്കൾക്കും ആഗ്രഹവിഷയമാകുന്നു. ആൺകുട്ടികൾ സ്വയം നിർവചിക്കുന്നത് 'തങ്ങൾ പെൺകുട്ടികളല്ല' എന്ന നിഷേധാത്മക രൂപത്തിലാണ്; ഈ ബോധം വീണ്ടും വീണ്ടും ശക്തിപ്പെടുത്താൻ അവർ നിർബന്ധിതരാകുന്നു. മറിച്ച് പെൺകുട്ടിയുടെ ലൈംഗികമായ സ്വത്വബോധം ക്രിയാത്മകമാണ്; അമ്മയുമായുള്ള തനിയെഭാവത്തിലും അനുസ്യൂതിയിലും അധിഷ്ഠിതമാണ്. അവൾക്ക് സൂത്രീത്വം ഒരു പ്രശ്നമായി മാറുന്നത് ഈഡിപ്പൽ ഘട്ടത്തിൽ മാത്രമാണ് പുരുഷാധികാരവും പുരുഷസംസ്കാരവും ലൈംഗികവിഭജനത്തിന്റെ അർത്ഥം മാറിയ ശേഷം മാത്രം: ഇതെല്ലാമാണ് നാൻസി ചൊദോറോവിന്റെ മുഖ്യനിഗമനങ്ങൾ. ഫെമിനിസം മനുഷാസൂത്രം മാതാവും പുത്രിയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെയാണ് സൂത്രീയുടെ സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ കേന്ദ്രമായി പരിഗണിക്കുന്നത്. ഹാരോൾഡ് ബ്ലൂം ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യചരിത്രത്തെ മുഴുവൻ ശക്തരായ പിതാക്കളും അസൂയയും വിഭേദവുമുള്ള പുത്രന്മാരും എന്ന ഈഡിപ്പൽ മാതൃകയുപയോഗിച്ച് അപഗ്രഥിച്ചിട്ടുണ്ട്. നേരെമറിച്ച് മാതാക്കളും പുത്രിമാരും എന്ന രീതിയിൽ, സ്ത്രൈണബന്ധത്തിന്റെ (female bonding) അടിസ്ഥാനത്തിൽ, സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു ബദൽപാരമ്പര്യം കണ്ടെത്തുകയാണ് എലിസബത്ത് ഏയുബെൽ ചെയ്യുന്നത്, കാത്തി ഡേവിഡ് സബ്ബി ഇ എം. ബ്രോണർ എന്നിവരും ഈ രീതിയിൽ അന്വേഷണം നടത്തിയിട്ടുണ്ട്. എഴുത്തുകാരികളും സൂത്രീകഥാപാത്രങ്ങളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധങ്ങളും ഇവിടെ പരിശോധനാവിധേയമാകുന്നു (The Lost Tradition; Mothers and Daughters in Literature). സാറാ ജോസഫിന്റെ 'ഓരോ എഴുത്തുകാരിയുടെ ഉള്ളിലും' എന്ന കഥയിൽ എഴുത്തുകാരിക്ക് പുരുഷോത്തമനോടുള്ള വിഭേദം രത്യന്മുഖമെന്നതിനേക്കാൾ അധികാരാന്മുഖമാണ്. മേബിൾ അമ്മായിയെക്കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നം സൂത്രീസാഹോദര്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഒരു മേകലപനയാണ്. എഴുത്തുകാരിക്ക് അവരോടുള്ള ബന്ധം നേര

ഞെ പറഞ്ഞ തരത്തിലുള്ള ഒരു സ്ത്രീത്വബന്ധമാണ്. അമ്മായിയുടെ കടലോരത്തെ വീട് ഓരോ സ്ത്രീയുടെയും ഉള്ളിലെ സ്വാതന്ത്ര്യം വിഷ്കാരത്തിന്റേതായ ഒരു ആന്തരിക സ്ഥലമാണ്. 'മുടിഞ്ഞെയ്'ത്തിൽ സന്നാതനനെ വെല്ലുവിളിക്കുന്ന ലളിതയിൽ കാമോർജ്ജം തന്നെ വിമോചനശക്തിയുമാകുന്നു. മുടിയുടെ പ്രതീകം ഇവയെ രണ്ടിനെയും ബന്ധിപ്പിക്കുന്നു. സ്ത്രീയെ നിർവചിക്കാനുള്ള ഏതു ശ്രമവും ആരംഭിക്കേണ്ടത് ലൈംഗികാനുഭൂതിയുടെ അന്തരീക്ഷത്തിൽ നിന്നാണെന്ന് മനഃശാസ്ത്രപരമായി പറയുന്നുണ്ട്. ഇവിടെയാണ് ലൈംഗികതയുടെ സമ്പദ്ശാസ്ത്രത്തിലെ (Libidinal economy) ഉർജ്ജം സംഭരിക്കുകയും സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചില വഴികളിലൂടെ ചെയ്യുന്ന രീതിയിലെ — വ്യത്യസ്തം ആരംഭിക്കുന്നതെന്ന് ഷാക്സ്പിയർ പറയുന്നു. സ്ത്രീയുടെ രതിമൂർച്ഛയും ലൈംഗികാനുഭൂതിയും പുരുഷന്റെ ഭാഷയ്ക്ക് പുറത്താണ് അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവ ഇന്നോളം വിവരിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല; സൂചിതമായിട്ടേ ഉള്ളൂ. ഇക്കാരണത്താൽ സ്ത്രീത്വബന്ധം ഇനിയും മുർത്തമായ അസ്തിത്വം കൈവന്നിട്ടില്ല. അസ്തിത്വം നൽകപ്പെട്ടാൽ അത് ലോകത്തെ മുഴുവൻ മാറ്റും. ഇതിനായി വന്നുകൊണ്ട് പുരുഷന്മാർ അതിനെ തങ്ങളുടെ പ്രതീകവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് പുറത്തുനിർത്തിയിരിക്കുന്നു. ലോകത്തെ മാറ്റുന്ന തങ്ങളുടെതായ, ഭാഷ കണ്ടെത്താനാണ്, സ്ത്രീത്വബന്ധം നാവു നൽകാനാണ്, സ്ത്രീവിമോചനവാദികൾ ശ്രമിക്കുന്നത്. മലയാളത്തിൽ അത്തരത്തിലുള്ള ബോധപൂർവ്വമായ ശ്രമത്തിന്റെ ആരംഭം സരസതീയമ്മയിലും മാധവിക്കുട്ടിയിലും സാറാജോസഫിലും കാണാം.

സ്ത്രീകൾ സ്വന്തം ശരീരത്തെയും പ്രത്യുത്പാദനധർമ്മത്തെയും ലൈംഗിക പങ്കാളിത്തത്തെയും നോക്കിക്കാണുന്ന രീതികൾ സാംസ്കാരികപരിസരവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്ത്രീമനസ്സ് സാംസ്കാരികശക്തികളിൽ കൂടി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഭാഷയുടെ ഉപയോഗരീതി നിശ്ചയിക്കുന്നതിലും സാംസ്കാരികമായ ആദർശങ്ങൾക്കും സാമൂഹ്യമായ പെരുമാറ്റത്തിനും പങ്കുണ്ട്. വർഗം, വംശം, ദേശം, ചരിത്രം — ഇവയെല്ലാം സ്ത്രീകളുടെ സാഹിത്യസൃഷ്ടിയിൽ ഇടപെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ സ്ത്രീയായിരിക്കുക എന്ന സാംസ്കാരികാനുഭവം ഇവയ്ക്കെല്ലാം അതീതമായ ഒരു സം

ഘാനുഭൂതിയാണ്. ചരിത്രത്തിൽ സ്ത്രീകൾ അവഗണിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതിനു കാരണം ചരിത്രത്തെത്തന്നെ പുരുഷകേന്ദ്രീകമാക്കിയിട്ടുള്ളതാണെന്നു രീതിയാണെന്ന് ഗെർട്രൂഡ് ലേണർ പറയുന്നു. (The challenge of women's History) പൊതുസംസ്കാരത്തിനുള്ളിൽ നിലനിൽക്കുന്ന സ്ത്രീസംസ്കാരത്തെ കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ടേ ഈ വിടവുനികത്താനാവൂ. ഓരോ യുഗത്തിലും സ്ത്രീയുടെ അനുഭവം കൂടി ഉൾക്കൊള്ളാത്ത ചരിത്രം പുരുഷന്റെ മാത്രം ചരിത്രമാണ്. സ്ത്രീയുടെ കണ്ണിലൂടെ കണ്ടാൽ, അവർ നിർവ്വചിക്കുന്ന മൂല്യങ്ങളനുസരിച്ച് ക്രമീകരിച്ചാൽ, ചരിത്രം എങ്ങനെയിരിക്കും? ഇതു കണ്ടെത്താൻ പുരുഷന്മാർതന്നെ നിർവ്വചിച്ചു നിയന്ത്രിച്ചുപോന്ന 'സ്ത്രീയുടെ മണ്ഡലം' പരിശോധിച്ചാൽ പാഠം; സ്ത്രീജീവിതങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച പ്രവർത്തനങ്ങൾ, പെരുമാറ്റങ്ങൾ ധർമ്മങ്ങൾ, ഇവയെ യഥാർത്ഥമായി പരിശോധിക്കണം. പുരുഷൻ നിർമ്മിച്ചുവെച്ച 'ആദർശവനിത'യുടെ മാതൃക ഇപ്പോഴും സ്ത്രീകൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ കൃത്യം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം നിർവ്വഹിക്കേണ്ടതാണ്. സ്ത്രീസംസ്കാരമെന്നാൽ മൂല്യങ്ങൾ, ബന്ധങ്ങൾ, സ്ഥാപനങ്ങൾ, സംവേദനരീതികൾ, ഇവയൊക്കെച്ചേർന്ന വിശാലമായ ഒരു സംഘസംസ്കാരമാണ്. അത് ഒരു ഉപസംസ്കാരമല്ല സ്ത്രീകൾ പൊതുസംസ്കാരത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുന്നുണ്ട്, ഒപ്പം തങ്ങളുടെ ചേൽ പുരുഷൻ അടിച്ചേല്പിച്ച അധിനിവേശത്തെ ചെറുത്ത് തുല്യപങ്കാളിത്തത്തിനായി നടത്തുന്ന കൂട്ടായ ശ്രമങ്ങളിലൂടെ ഒരു സ്ത്രീസംസ്കാരത്തിൽ അംഗങ്ങളാകുന്നുമുണ്ട്. സ്ത്രീകൾ സമൂഹത്തിന്റെ ഒരു നിശ്ചിതവിഭാഗമാണെന്നു (ജോൺ അബ്രഹാമിന്റെ 'അഗ്രഹാരത്തിൽ കഴുത്'യിലെ ഉമറപ്പണ്ണ് — പുരുഷനാൽ ആക്രമിക്കപ്പെട്ട് ചാപിള്ളയെ ഗർഭം ധരിച്ചവൾ — ഈ അവസ്ഥയുടെ ഒരു തീവ്രവിഷ്കാരമാണ്, അവൾക്കും സന്തതികൾക്കും ഭാഷയില്ലാത്ത സഹനം മാത്രമേയുള്ളൂ.) അവരുടെ യഥാർത്ഥ്യവും സംസ്കാരവും കുറെയൊക്കെ അധിശ (പുരുഷ) വിഭാഗത്തിന്റെതുമായി കലരുന്നുണ്ടെങ്കിലും തീർത്തും അതിൽ ലയിച്ചുചേരുന്നില്ലെന്നും ഓക്സ്ഫോർഡിലെ നവംശശാസ്ത്രജ്ഞരായ ഷെർളി ആർഡെനെർ, എഡ്വിൻ ആർഡെനെർ എന്നിവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്.

അധിശവിഭാഗം അവകാശം നേടുന്ന രീതിയും, അവർതങ്ങളെത്തന്നെ കാണുന്ന രീതിയും വ്യത്യസ്തമാണ്. അതുകൊണ്ട് പുരുഷനെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള ചരിത്രത്തിന് സ്ത്രീസംസ്കാരത്തെ വസതുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്താൻ കഴിയുകയില്ല. 'നിശ്ശബ്ദിതസംസ്കാരമെന്നതുകൊണ്ട് അധികാരത്തിലും ഭാഷയിലും സ്ത്രീ അനുഭവിക്കുന്ന ഇല്ലായ്മകളെയാണ് ആന്ധ്രൻമാർ സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. പുരുഷന്റെ ഭാഷയിലൂടെ സ്ത്രീക്ക് സംസാരിക്കേണ്ടിവരുന്ന അവസ്ഥയെക്കുറിച്ച് മുമ്പ് പ്രസ്താവിച്ചുവല്ലോ ആചാരങ്ങൾ, കലകൾ— ഇവയിലൂടെയാണ് സ്ത്രീസംസ്കാരം സ്വന്തം ഭാഷ കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് എഡ്വിൻ ആർഡെനെർ പറയുന്നു ഇവയിലൂടെ പുരുഷന്മാർ പ്രവേശനമില്ലാത്തതും പുരുഷന്മാർ തിരികെ നേടുന്നവുമായ അനുഭവങ്ങളുടെ ഒരു 'വന്യമേഖല' സ്ത്രീ നിലനിർത്തിപ്പോന്നു, സ്ത്രീയെ കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള കലയുടെയും വിമർശനത്തിന്റെയും സിദ്ധാന്തത്തിന്റെയും മേൽവിലാസമാകേണ്ടത് ഈ വന്യമേഖലയാണ്. അടിച്ചമർത്തപ്പെട്ട എല്ലാവരിന്റെയും മേഖലയായ ഇവിടെനിന്നാണ് സ്ത്രീ തന്റെ വിപ്ലവത്തിനു ശബ്ദം നൽകുന്നത്. പുരുഷാധിനിവേശത്തിന്റെ നാട്ടിൽനിന്ന് ഓടിപ്പോകുന്ന സ്ത്രീ തന്റെ ഒളിപ്പോർ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിലൂടെയാണ്. വിമോചനമായ അഭിലാഷത്തിന്റെയും സ്ത്രീയുടെ ആധികാരികതയുടെയും മാതൃരാജ്യമാണിത്. അത്ഭുത ലോകത്തിലെ ആലീസിനെപ്പോലെ സ്ത്രീ കണ്ണാടിയിലൂടെ കടന്ന് മറുപുറത്തെത്തുന്നത് ഇവിടെയാണ്. പുരുഷന്റെ ലോകത്തുനിന്നു തീർത്തും സ്വതന്ത്രമായ ഒരു ലോകം നിർമ്മിക്കാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഉത്തരാധുനികരായ (Post-modern) സ്ത്രീ നോവലിസ്റ്റുകൾ നടത്തുന്നത്. (ഉദാ : ചാർലറ്റ് പെർകിൻസ് ഗിൽമാൻ, ജോവാൻ റസ്സ്, എലിസബത്ത് ഗാസ്കെൽ). ഈ സ്ത്രീമേഖല ഒരു പ്രദേശമെന്നതിനെക്കാൾ ഒരു തീരമോ ഒരതിർത്തിയോ ആണെന്നുപറയാം. സ്ത്രീസ്വാതന്ത്ര്യം ഒരു രാജ്യമെന്നതിനെക്കാൾ ആ അനന്തതയിലേക്ക്, കടലിലേക്ക്, കടക്കാനുള്ള സാദ്ധ്യതയും. (മേബിൾ അമ്മായിയുടെ വീട് കടലിലേക്ക് നോക്കുന്നത് ഓർക്കുക) ഈ അതിർത്തിയിൽനിന്നുകൊണ്ട് പുരുഷന്മാരുടെ രചനകളെ വിചാരിക്കാൻ ചെയ്യു

കയാണ് അക്രമാസക്തമായ ഫെമിനിസ്റ്റിനി രൂപം ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ഫെമിനിയെൻ പറയുന്നു. ഇത് ഒരു ന്യൂനീകരണമാണെന്നു തോന്നാം. നിശ്ശബ്ദിതരായ ഗ്രൂപ്പുകൾ സ്ത്രീകൾ മാത്രമല്ല. അമേരിക്കയിലെ ഒരു നീഗ്രോസ്ത്രീ, ഇന്ത്യയിലെ ഒരു ആദിവാസി സ്ത്രീ—നീഗ്രോ, ആദിവാസി എന്നീ നിലകളിലും ഇവർ നിശ്ശബ്ദരാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സാംസ്കാരികമണ്ഡലത്തിൽ പല ശക്തികളും അന്യോന്യം ഖണ്ഡിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരേയൊരു കാര്യങ്ങളുടെ സ്മാനം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ വർഗ്ഗം, വർണ്ണം, സാഹിത്യവിഭാഗം, ഭാഷാപാരമ്പര്യം, എഴുത്തുകാരും വായനക്കാരുമായുള്ള ബന്ധങ്ങൾ, വരേണ്യകലയും ജനകീയ കലയുമായുള്ള ബന്ധങ്ങൾ, ഇവയ്ക്കെല്ലാം പ്രാധാന്യമുണ്ട്. സാഹിത്യചരിത്രത്തിൽ ശൂന്യമായിരിക്കുന്ന പല ഘട്ടങ്ങളിലും സ്ത്രീകൾ പുതിയ സാഹിത്യമാതൃകകൾ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതിന് സമീപകാലത്ത് തെളിവുകൾ ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. വെർജീനിയ വുൾഫിന്റെ പാരമ്പര്യം ആധുനിക സാഹിത്യത്തിന്റേതല്ല, കഴിഞ്ഞ രണ്ടു നൂറ്റാണ്ടുകളിലെ രംഭിച്ച സ്ത്രീ സാഹിത്യത്തിന്റേതാണെന്ന് ഫെമിനിസ്റ്റ് നിരൂപകർ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എഴുത്തിന് അച്ഛൻമാരെപ്പോലെ അമ്മമാരുമുണ്ട്. സ്ത്രീകളുടെ രചനകളിൽ അധിശത്വത്തിന്റെ ഒരു പ്രത്യക്ഷ പാഠത്തോടൊപ്പം നിശ്ശബ്ദരാക്കപ്പെട്ട ഒരു മറുപാഠവുമുണ്ട്. ശ്രദ്ധിച്ചു വായിച്ചാൽ സ്ത്രീരചനകളിലെ മൗനം അർത്ഥംകൊണ്ടു നീറുന്നതും ഈ മറുപാഠം ഉയർന്നുവരുന്നതും കാണാൻ കഴിയും.

എല്ലാ എഴുത്തുകാരിലും എതിർ ലൈംഗികതയുടെ അംശമുണ്ടെന്ന് ഹെലൻ സിക്സസ് വാദിക്കുന്നുണ്ട്. അടിച്ചമർത്തും തോറും ചേർപ്പുകളിലും പ്രതീകങ്ങളിലും പ്രവണതകളിലും കൂടി ഈ അപരസ്വത്വം ഉയിർത്തുവരുന്നു. ഷെനെയെപ്പോലുള്ള എഴുത്തുകാരിൽ സ്വവർഗ്ഗരതിയുടെ രൂപത്തിൽ ഇതു തികച്ചും പ്രത്യക്ഷമാകുന്നുവെന്നുള്ളൂ. മനുഷ്യമനസ്സ് അർദ്ധനാരിശ്വരനെപ്പോലെ സ്ത്രീപുരുഷംശങ്ങൾ വഹിക്കുന്നുവെന്നും എഴുത്തുകാരെ ലൈംഗികാടിസ്ഥാനത്തിൽ വിഭജിക്കുന്നത് ശാരീരികമായ അർത്ഥത്തിൽ-ഏറെയൊ

ന്നും പലപ്പോഴും അർത്ഥപരമായി എഴുതുന്നതിന് സ്വയം ലിംഗമില്ലെന്നു ജ്യോതിഷ ക്രിസ്റ്റോവാലും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ എഴുതുന്നതിനോട് സ്ത്രീകൾ ബന്ധപ്പെടുന്ന രീതി പുരുഷന്മാരുടേതിൽ നിന്നു ഭിന്നമാണ്. സ്ത്രീകളുടെ ഒരു പ്രധാന പ്രമേയം ശരീരമാണ്. സംതൃപ്തിയോടെ അഥവാ ഭീതിയോടെ ആ ശരീരം കാണാനും തൊടാനും മണക്കാനും സ്ത്രീകളുടെ കഥകളും കവിതകളും നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ക്രിസ്റ്റോവാ കാണ്യന മറ്റൊരു സവിശേഷത അവയുടെ ശുഭപതി വിശ്വാസത്തിനടിയിൽ പോലുമുള്ള വിശ്വാസരാഹിത്യമാണ്. ലക്ഷ്യങ്ങളെയും പദധതികളെയും അർത്ഥങ്ങളെയും അവ അവിശ്വസിക്കുന്നു. അബോധത്തിന്റെ ഘടകം അവയിൽ ശക്തമാണ്. സ്നേഹത്തെ അവ പുതുതായി നിർവ്വചിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവും കന്യാമറിയവും തമ്മിലുള്ള സ്നേഹത്തെ ഉദാത്തീകരിച്ചുകൊണ്ട് പെൺകുട്ടിയും അമ്മയും തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെക്കുറിച്ച് ക്രിസ്തു മതം മനം ഭീക്ഷിക്കുന്നു. (കൃഷ്ണനും യേശുദയുമായുള്ള ബന്ധവും ഇത്തരം തന്നെ) സ്ത്രീയും സ്ത്രീയും തമ്മിൽ, അമ്മയും പെൺമക്കളും തമ്മിൽ, മറ്റൊരുതരം സ്നേഹബന്ധമുണ്ട്. അത് അനാചാരം ചെയ്യാൻ ഇന്നത്തെ എഴുത്തുകാരികൾ ശ്രമിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ ശൈലിയെ സംബന്ധിച്ച് ക്രിസ്റ്റോവാ കാണുന്ന പ്രത്യേകത, സൂചകങ്ങളെയും കവിത്തു നിൽക്കുന്ന ഒരു വൈകാരിക വൈദ്യുതി അവയിലുണ്ടെന്നതാണ്. ഈ തീവ്രവികാരം അതിന്റെ ചിഹ്നത്തെ കണ്ടെത്താതെ തന്നെ സ്ത്രീഭാഷയിൽ നിറഞ്ഞു നിൽക്കുന്നു. രചനാപരമായ ഒരു അപൂർണ്ണതയാണ് ഇതിന്റെ ഫലം. ഭാഷ ആവിഷ്കൃതമായ വികാരത്തിനൊത്ത് ഉയരാത്തതു പോലുള്ള ഒന്നുഭവം, ശില്പപരമായ ഒരു പോരായ്മ. പലപ്പോഴും വളരെക്കുറച്ചു വാക്കുകൾ കൊണ്ടാണ് അവർ ഒട്ടേറെ പറയാൻ ശ്രമിക്കുക (മാധവിക്കുട്ടിയുടെ കഥകളുടെ ശബ്ദാവലി എത്രയോ പരിമിതമാണ്.) സ്ത്രീകൾ ശില്പരചന ഉദ്യമിച്ചാൽ അതു പലപ്പോഴും പദപ്രശ്നമായി മാറുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ പറയപ്പെടാത്ത വികാരം മനനമായി രചനയിലുടനീളം നിലനിൽക്കുന്നു. “അസ്തിത്വരാഹിത്യത്തിന്റെ (non-being) ഭാഷണം” എന്ന് ഇതിനെ വി

ളിക്കാം. എന്നാൽ, സ്ത്രീകൾക്കുമാത്രമായി ഒരു ഭാഷ എന്ന ആശയത്തോട് ക്രിസ്റ്റോവാ, യോജിക്കുന്നില്ല. യഹൂദർക്ക് നാസികൾ കൊടുത്ത സ്ഥാനമാണ് പല ഫെമിനിസ്റ്റുകളും പുരുഷന്മാർ കൊടുക്കുന്നതെന്നും ഇതു സംഘടിതമായ വരുത്തലാവാദവും മതം പോലെ ഒരു മതമെന്നുമെന്നുമാണെന്നും ആവർ പറയുന്നു എത്ര സ്ത്രീകളുണ്ടോ സ്ത്രീത്വത്തെക്കുറിച്ച് അത്ര സങ്കല്പങ്ങളും വേണം. സ്വന്തം അവസ്ഥയെ നേരിടുന്നതൊഴിവാക്കാനാണ് പല സ്ത്രീകളും ‘സ്ത്രീവംശ’വുമായി തർക്കം വേർതിരിക്കുന്നതെന്ന് അവർ പരാതിപ്പെടുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലം മോഹഭംഗമോ വരുത്തലാവാദമോ ആണ്. സമഗ്രജ്ഞാനത്തെ നിഷേധിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ അത് എത്തിച്ചേരാം. പ്രേമയ്ക്കിടയിലോട് ചില ഫെമിനിസ്റ്റുകൾ കാണിക്കുന്ന അസഹിഷ്ണുത—പൊതുവേ സിദ്ധാന്തത്തോടു തന്നെയുള്ള ചെമ്മുഖ്യം—ജ്യോതിഷ ക്രിസ്റ്റോവാലും നിശിത വിമർശനത്തിനു വിധേയമാകുന്നുണ്ട്. അതേ സമയം ഫെമിനിസത്തിന് ഒരു ധർമ്മനിതിയുണ്ടെന്ന് അവർ കാണുന്നു. അനുഭവങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാനുഷിക ശാസ്ത്രങ്ങളുടെ പരിമിതികളെ വിമർശിക്കുന്നതിൽ ഫെമിനിസത്തിന് പങ്കുണ്ട്. സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള നമ്മുടെ ധാരണകൾ വിപുലമാക്കാൻ, കൂടുതൽ വിഭാഗങ്ങളുടെ അനുഭവങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളാനാവും വിധം ശാസ്ത്രത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനം വികസിപ്പിക്കാൻ അതു ശ്രമിക്കുന്നു. സ്ത്രീകളുടെ അസ്ഥിത്വം എന്നും നിഷേധാത്മകമാകേണ്ടതുണ്ടോ? മാറി മാറി വരുന്ന യജമാനന്മാരുടെ തത്വങ്ങളോടൊട്ടിനിൽക്കാതിരുന്നാൽ ‘മുഴുത്ത്’ കളും ‘ആഭിചാരക്കാരി’ കളുമായി കരുതപ്പെടുന്ന അവരുടെ അവസ്ഥ ഇനിയും നിലനിർത്തണമോ? സ്വന്തം ആദ്യാദത്തിനായി തനതായ യുക്തിയും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞ ഒരു ലോകം സൃഷ്ടിക്കുവാൻ അവർക്കവകാശമില്ലേ?

ഇംഗ്ലീഷ് സാഹിത്യത്തിലെ സ്ത്രീപാരമ്പര്യത്തെ എലയ്ൻ ഷോവാൾടർ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിലായി വിഭജിക്കുന്നുണ്ട്. (Towards a Feminist Poetics) ആദ്യഘട്ടത്തിൽ (1840-80) പുരുഷസംസ്കാരത്തോടൊപ്പമെത്താനാണ് സ്ത്രീകളുടെ ശ്രമം. സ്ത്രീസ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള പുരുഷസങ്കല്പങ്ങളെ സ്വംശി

കരിച്ച ഇവരിൽ പലരും പുരുഷനാമങ്ങൾ തന്നെ സ്വീകരിച്ചു. ജോർജ്ജ് എലിയറ്റ്, ആക്റ്റർബെൽ എന്നിങ്ങനെ. പേരിൽ മാത്രമല്ല രചനാശൈലി, ഘടന, സ്വരം, പാത്രചിത്രീകരണം ഇവയിലൊക്കെ ഈ ലിംഗനീതിയും സമ്മർദ്ദം ചെലുത്തി. അതേ കാലത്തെ അമേരിക്കൻ എഴുത്തുകാരികൾ സ്വയം നിസാരമാക്കുന്ന തൂലികാനാമങ്ങൾ (ഫ്രാമ്പ്ലിംഗ്, ഗ്രെയ്സ് ഗ്രീൻവുഡ്) സ്വീകരിക്കുകയും അവയ്ക്കുപിറകിൽ ഊർജ്ജസ്വലമായ രചനകൾ നടത്തുകയും ചെയ്തു. ചിലർ പുരുഷന്റെ തൂലികാനാമം സ്വീകരിച്ചെങ്കിലും പേരിലും രചനയിലും സ്ത്രീയുടെ മുദ്രകൾ ഒളിപ്പിച്ചുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ ഘട്ടത്തെ ഷോവാൾടർ 'ഫെമിനിൻ' എന്നു വിളിക്കുന്നു. രണ്ടാമത്തെ 'ഫെമിനിസറ്റ്' ഘട്ടത്തിൽ (1880—1920) വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട സ്ത്രീത്വം ഒരു മുഖ്യപ്രമേയമായി മാറുന്നു. ഫ്രാൻസെസ് ട്രോല്ലോപ്പ്, എലിസബത്ത് ഗാസ്കെൽ തുടങ്ങിയവരുടെ കൃതികളിൽ ദുഃഖിതകളായ സഹോദരികളോടുള്ള ഉത്തരവാദിത്വമാണ് കാണുക. ആൺ നിയമങ്ങളെയും ആൺവൈദ്യത്തെയും ആൺഭരണകൂടത്തെയും ചെറുക്കുവാൻ അവർ പലപ്പോഴും സ്ത്രീകളുടെ മാത്രമായ സ്വപ്നരാജ്യങ്ങൾ — 'ഉട്ടോപ്പിയകൾ' — അവതരിപ്പിച്ചു. 1890 കളിലെ 'ആമസോൺ ഉട്ടോപ്പിയ' കളിൽ സ്വയം പൂർണ്ണമായ സ്ത്രീ സമൂഹങ്ങളുടെ പ്രവചനങ്ങളുണ്ട്. ലൈംഗികതയും യുദ്ധവും പ്രമേയമാക്കുന്ന പുരുഷരചനകളെ ഇവരിൽ പലരും (ഉദാ: ഷാർലറ്റ് പെർകിൻസ് ഗിൽമാൻ) വിമർശിച്ചു. വിമോചിതയായ ഒരു സ്ത്രീ സാഹിത്യം സ്വപ്നം കണ്ടു. ഇതിന്റെ ഫലം 'ഫെമിനിസറ്റ്' സോഷ്യലിസറ്റ് റിയലിസം' എന്നു വിളിക്കാവുന്ന ആവിഷ്കരണങ്ങളായിരുന്നു. 1920 മുതൽ 'ഫീമെയ്ൽ' ഘട്ടം തുടങ്ങി. പുരുഷന്മാരെ എതിർക്കുന്നതും പുരുഷന്മാരെ അനുകരിക്കുന്നതും ഒരേപോലെ പുരുഷനെ ആശ്രയിക്കുന്ന സാഹിത്യമാണെന്നും, മറിച്ച് സ്വച്ഛന്ദമായ ഒരു സാഹിത്യം സൃഷ്ടിക്കാൻ സ്ത്രീയുടെ അനുഭവത്തെ ആഴത്തിൽ അപഗ്രഥിക്കയാണുവേണ്ടതെന്നും എഴുത്തുകാരികൾ ഈ ഘട്ടത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുതുടങ്ങി. ഡൊറോത്തി റിച്ചാഡ്സൺ, വെർജീനിയ വുൾഫ് തുടങ്ങിയവർ പുരുഷന്റെയും സ്ത്രീയുടെയും വാക്യഘടനകൾ പരിശോധിക്കുകയും, സ്വന്തം രചനകളെത്തന്നെ പുരുഷസ്വഭാവമുള്ള ജേർണ്ണലിസവും സ്ത്രീസ്വഭാവമുള്ള

ഭാവനാത്മക രചനകളുമായി തീരുകയും ചെയ്തു. ഖാഹ്യവും ആഭ്യന്തരവുമായ അനുഭവങ്ങളെ പുനർനിർവ്വചിച്ച് ലൈംഗികരചനകാരിക്കാൻ അവർ ശ്രമിച്ചു. സ്വപ്നം കണ്ട 'സ്വന്തമായ മുറി' ഒരായ മാത്രമുള്ള ഒരു പശ്ചാത്താപ സ്വപ്നലോകമാണെന്നു പറയാം.

ഈ വിഭജനം മലയാളത്തിൽ അതേപടി പ്രയോഗിക്കുന്നത് അബദ്ധമായിരിക്കും. എങ്കിലും സ്ത്രീകൾ മൂന്നുതരം രചനകൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതായിക്കാണാം. ആദ്യത്തേത് പുരുഷപ്രത്യയശാസ്ത്രം സ്വാംശീകരിച്ച സ്ത്രീരചനകളാണ്. ജനപ്രിയവാരികകളിൽ സ്ത്രീകളെഴുതുന്ന കാലപനിക നോവലുകളെയും ഈ വിഭാഗത്തിൽപെടും. ഇവിടെ സാമൂഹ്യസ്ഥലം (Social Space) പുരുഷന്മാർക്കുള്ള ഒരു പൊതുമണ്ഡലവും സ്ത്രീകൾക്കുള്ള ഒരു സ്വകാര്യമണ്ഡലവുമായി പകുതപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീജന്മത്തിന്റെ രചനയും പുരുഷ പ്രാപ്തിയാണെന്ന മിഥ്യയെ ഈ നോവലുകൾ ഉഴിയുറപ്പിക്കുന്നു, രാഷ്ട്രീയം വർജ്ജിക്കപ്പെടുന്നു. പുരുഷന്റെ വഞ്ചനയും സ്ത്രീയുടെ ദുരിതവും ഇവിടെയും കടന്നു വരാറുണ്ട്. എന്നാൽ അവ എളുപ്പം വിൽക്കാവുന്നതും ലിറ്റർ കണക്കിന് കണ്ണീർ ഉല്പാദിപ്പിക്കാവുന്നതുമായ ഒരു പ്രമേയം മാത്രമാണിവിടെ. വഞ്ചിക്കുന്നത് പുരുഷനല്ല, ഒരു പ്രത്യേക പുരുഷനാണ്. വഞ്ചിക്കാത്തപുരുഷന്മാരെക്കുറിച്ചുള്ള അനാവിഷ്കൃതമായ പ്രതീക്ഷ ഇവിടെയുണ്ട്. ത്രികോണത്തിൽ തിന്മകളുടെ ആകാരമായ ഒരു പ്രതിനായകനെന്നപോലെ നന്മകളുടെ വിളനിലമായ ഒരു നായകനും ഉണ്ട്. രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗം, സാമൂഹ്യ-സാമൂദായിക പ്രശ്നങ്ങളെ ഉത്തരവ് ഭിത്തത്തോടെ പ്രതിപാദിക്കുന്ന രചനകളാണ്. ഇവിടെ സ്ത്രീയുടെ പ്രശ്നവും സാമൂഹ്യ പ്രശ്നത്തിന്റെ ഒരു ഭാഗമെന്ന നിലയിൽ, ചിലപ്പോൾ തീവ്രമായിത്തന്നെ, കടന്നുവരുന്നുണ്ട്. സ്ത്രീയുടെ അനുഭവജ്ഞാനവും ഐന്ദ്രിയതയും ഈ രചനകളെ സമ്പന്നമാക്കിയിരിക്കുന്നില്ല. ലളിതാംബിക അന്തർജനത്തിന്റെയും പി. വത്സലയുടെയും രചനകൾ പരിചിതമായ ഉദാഹരണങ്ങളായിപ്പറയാം. മൂന്നാമത്തെ വിഭാഗം, സ്ത്രീകൾക്കു മാത്രം രചിക്കാനാവുന്നതും വിവിധ രീതികളിൽ സ്വാതന്ത്ര്യബോധം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതുമായ കൃതി

കളാണ്. സരസ്വതിയമ്മ, മാധവിക്കുട്ടി, സാറാജോസഫ് എന്നിവരുടെ കഥകൾ ഭിന്നരീതികളിൽ സൂത്രീസ്വത്വത്തിലുണ്ടു്.

ഫെമിനിസം നിരൂപണം സാഹിത്യത്തിലെ അംഗീകൃത പാരമ്പര്യങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നു. നിരൂപണപാരമ്പര്യം സൂത്രീകളെ അവരുടെ കീഴാളത്തം അംഗീകരിക്കാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന സ്വഭാവരൂപങ്ങളെയാണ് ഉയർത്തിപ്പിടിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ളത്. ഒന്നുകിൽ അത് സൂത്രീകളെ തരംതാഴ്ത്തുകയോ അവഗണിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ വിനയത്തിന്റെയും അനുസരണത്തിന്റെയും പേരിൽ അവരെ പ്രശംസിക്കുന്നു. പുരുഷാധികാരത്തിന്റെ ഘടനകൾ സാഹിത്യനിരൂപണത്തെ എങ്ങിനെ സങ്കോചിപ്പിക്കുന്നു എന്നാണ് ഫെമിനിസം നിരൂപണം അന്വേഷിക്കുന്നത്; അതിലൂടെ നിരൂപണവും ആൺപ്രത്യയശാസ്ത്രവുമായുള്ള ബന്ധം തുറന്നുകാട്ടുകയും, ഭാഗികസത്യങ്ങൾ, മറവികൾ, മൗനങ്ങൾ, വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ—പ്രത്യയശാസ്ത്രം മറച്ചുവയ്ക്കുന്ന ഈ അംശങ്ങളെ പാഠത്തിൽ കണ്ടെത്തി വ്യാഖ്യാനിക്കുന്ന റൊളാങ്ബാർമിന്റെയും, പിയെറിമാഷേറിയുടെയും രീതികൾ വ്യത്യസ്തമായൊരു ലക്ഷ്യത്തോടെ ഫെമിനിസം നിരൂപകർ പ്രയോഗിക്കുന്നു. നിലനിൽക്കുന്ന നിരൂപണത്തോട് സൂത്രീയെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയല്ല അവർ ചെയ്യുന്നത്; സൂത്രീ കടന്നുവരുന്നതോടെ തന്നെ, നിലനിൽക്കുന്ന നിരൂപണം അട്ടിമറിക്കപ്പെടുന്നു. സൂത്രീകളുടെ ചരിത്രം, ചരിത്രത്തിലെ പഴയ യുഗവിഭജനങ്ങളെ ചോദ്യം ചെയ്തപ്പോലെതന്നെ, സൂത്രീകളുടെ നിരൂപണം സാഹിത്യമേന്മയെക്കുറിച്ചുള്ള മാനദണ്ഡങ്ങളും സാഹിത്യചരിത്രത്തിലെ ഘട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ധാരണകളും മാറ്റിയെടുക്കുന്നു. സാഹിത്യമാനദണ്ഡത്തെ തിരുത്തുന്നപാരായണങ്ങൾ നടത്തുന്നവരാണ് ഒരു കൂട്ടം ഫെമിനിസം നിരൂപകർ (മില്ലാറ്, ജെയ്ൻവെ, ഹെയ്ൽബ്രെൻ, കൊളോഡ്നി, ഫെറെർലീ, ഗ്രിയർ തുടങ്ങിയവർ) മറുചിലർ അവഗണിക്കപ്പെട്ട എഴുത്തുകാരികളെ കണ്ടെത്തി ബദൽമാനദണ്ഡങ്ങൾ തേടുന്നു. (സ്പാക്സ്, ഗിൽബെർട്ടും ഗുബാറും, മോയ്സ് വാക്കർ) ആദ്യത്തെതിനെ 'ഫെമിനിസം' വിമർശം എന്നും രണ്ടാമത്തേതിനെ 'ഗൈനോ ക്രിട്ടിസിസം' എ

ന്നുമാണ് ഷോവാൾടർ വിളിക്കുന്നത്. ആദ്യത്തേത് സാഹിത്യത്തിലെ സൂത്രീചിത്രീകരണത്തിലെ യാഥാസ്ഥിതിക ധാരണകളും വിമർശനത്തിൽ സൂത്രീകളെക്കുറിച്ചുള്ള അബദ്ധ്യാസകലപങ്ങളും സാഹിത്യചരിത്രത്തിലെ സൂത്രീകളെ സംബന്ധിച്ച വിസ്മൃതികളും പുറത്തുകൊണ്ടുവരുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് സൂത്രീയുടെ സർഗ്ഗാത്മകതയുടെ മനുഷാസ്ത്രവും സൂത്രീരചനകളുടെ ഘടനകളും പ്രമേയങ്ങളും ശൈലികളും സാഹിത്യത്തിലെ സൂത്രീപാരമ്പര്യത്തിന്റെ വളർച്ചയും നിയമങ്ങളും പഠനവിധേയമാക്കുന്നു. 'ഗൈനോ ക്രിട്ടിസിസം' നിരൂപണത്തിലെ ഒരിടത്താവളമാണെന്ന് ഗെയ്ൽഗ്രീനും കൊപ്പേലിയാകനും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. ക്രമേണ സാഹിത്യത്തിലെ പുരുഷപാരമ്പര്യത്തെയും സൂത്രീപാരമ്പര്യത്തെയും അവ തമ്മിലുള്ള പ്രതിപ്രവർത്തനത്തെ മുൻനിർത്തി പഠിക്കുന്ന കൂടുതൽ സമഗ്രമായ ഒരു നിരൂപണരീതി വികസിക്കുമെന്നാണ് അവരുടെ പ്രതീക്ഷ. സൂത്രീയെ നൂലും പാഠത്തിൽനിന്നു നേരിട്ടു കണ്ടെടുക്കാവുന്നതാണെന്ന ധാരണയെയും അവർ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഭാഷയ്ക്കുമുമ്പേ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു വസ്തുനിഷ്ഠയാഥാർത്ഥ്യത്തെ പ്രതിഫലിപ്പിക്കുക മാത്രമേ സാഹിത്യം ചെയ്യുന്നുള്ളൂ എന്ന ധാരണ അതിനു പിറകിലുണ്ട്. വാസ്തവത്തിൽ ഭാഷയും പാഠവും പ്രത്യയശാസ്ത്രം എഴുതിച്ചേർത്ത അർത്ഥവ്യവസ്ഥകളാണ്. അവ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ നിർമ്മാണത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നുണ്ട്.

ആദ്യമുദ്യരിച്ച ഐസാക് ടിനെസെനിന്റെ കഥയിലെ ഒഴിഞ്ഞ പേജ്—കറപുരളാത്ത വിരിപ്പ്—മറുപുറംവരെയുള്ള നന്നായി കഥ പറയുന്നു. അതു സൂത്രീയുടെ നിഷേധത്തെക്കുറിച്ച്, ഒരു പക്ഷേ അവൾക്ക് മരണശിക്ഷയ്ക്കോ മാനക്കേടിനോ കാരണമായിരിക്കാവുന്ന നിഷേധത്തെക്കുറിച്ച്, വാചാലമാകുന്നു. അതിന്റെ സാധ്യതകൾ തുറന്നുകിടക്കുന്നു. ആ സൂത്രീ കന്യകയായിരുന്നോ? അതോ അവളെ പുണ്യവതിയായി പ്രഖ്യാപിച്ചതാണോ? അവൾ ഓടിപ്പോയതാണോ? അതോ വിവാഹരത്നീയിൽ അറബിക്മെകളിലെ ഷെഹറാസാദയെപ്പോലെ മുൻഗാമികളുടെ വിധിയിൽ നിന്നു രക്ഷപ്പെടാൻ കഥ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നോ? —സാദ്ധ്യതകളെക്കുറിച്ചാണ്. അ

തിന്റെ ഉടമസ്ഥയ്ക്ക് പേരില്ലെന്നതും ശ്രദ്ധേയമാണ്. ഒരു രചനയ്ക്കും അന്തിമമായ ഒരർത്ഥമില്ലെന്നും അതെപ്പോഴും പുതിയ രീതിയിൽ വായിക്കപ്പെടാമെന്നും അതുകൊണ്ട് 'ഓമർ' എന്നത് അനാവശ്യമായൊരു സങ്കല്പമാണെന്നും ആ നാമശൂന്യത സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

സംഗ്രഹത്തിന് ഹെലൻസിക്സസ് ചിരിയ്ക്കുന്ന മെഡുസാ' എന്നു പേരിട്ടു. യവന ചുരാനത്തിലെ 'മെഡുസാ' എന്ന രാക്ഷസിയുടെ നോട്ടം വീരൻമാരെപ്പോലും കല്ലാക്കി മാറ്റുമായിരുന്നു. ഇന്നു സംഗ്രഹ നമ്മുടെ ലോകത്തെ വിമർശനഭ്രഷ്ടിയോടെ നോക്കിക്കൊണ്ടുകയാണ്. പല വീരൻമാരും വെറും കല്ലുകളായിരുന്നെ

ന്നു അതു തെളയിച്ചേക്കും. ബഹുഭാര്യത്വം നിലനിന്ന ഒരു സമുദായത്തിൽ പ്രണയാഭ്യർത്ഥന നടത്തിയ കുറ്റത്തിന് മൂക്കും, മുലയും ചേർക്കപ്പെട്ട ശൂർപ്പണഖ രാമായണത്തെ മുഴുവൻ തന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കും പോലെയാണത്; അല്ലെങ്കിൽ വസന്ത്രാക്ഷേപം ചെയ്യപ്പെട്ട പാഞ്ചാലി മഹാഭാരതത്തെ മുഴുവൻ തന്റെ അവമതിയുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ വായിച്ചെടുക്കും പോലെ. ഫെമിനിസ്മിറ്റിനിരൂപണം ഇത്തരമൊരു കാഴ്ചപ്പാടേടെ സാഹിത്യമൂല്യങ്ങളെയും സാഹിത്യചരിത്രത്തെയും വീണ്ടും കണ്ടെത്താൻ തുടങ്ങുകയാണ്. അതിന്റെ ഫലങ്ങൾ ദൂരവ്യാപകമായിരിക്കുമെന്ന് പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. □

ബിഷപ്പ് മുർ കോളേജിൽ സംഘടനയ്ക്ക് വിജയം

മാവേലിക്കര ബിഷപ്പ് മുർ കോളേജ് കൗൺസിലിലേയ്ക്കു നടന്ന വാശിയേറിയതെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ എ. കെ. പി. സി. ടി. എ സ്മാനാർത്ഥികൾ വിജയിച്ചു. പ്രൊഫ. പി. ജെ. ഉമ്മൻ, പ്രൊഫ. ജോസഫ് ജോൺ എന്നിവരാണ് വിജയികൾ.

എ കെ പി സി ടി എ നിവേദനങ്ങൾ:

യു. ജി. സി. : കാലതാമസം ഒഴിവാക്കുക.

The Director of Collegiate Education,
Vikas Bhavan,
Thiruvananthapuram.

Sir,
Sub: Expediting the pay fixation of Private College Teachers Coming under the UGC (Scheme) and (Scales) Completion of placement of Teachers under the U.

G.C. (Scheme) and dispensing with the unscientific procedure of countersigning Salary statements by the Dy. D. C. Es-Regarding.

We wish to bring the following for your immediate consideration and early orders.

1 Though the U. G. C. Scheme was

implemented in the State nearly two years back (13-03-1990), we regret to point out that the work relating to pay fixation of private College teachers who come under the Scheme (52%) is not even half way through. The progress in this matter is at snail's pace and at existing rate we are afraid that the work will not be completed in the near future. We have represented the matter to the Government of Kerala and to your good self many a time. In spite of the directions issued by the Government and the Director of Collegiate Education to complete the fixation as a time schedule nothing much has happened. As you are also aware the teachers are agitated over this inordinate delay. We request you to take stock of the situation and to issue specific orders to the Dy. D. C. Es. to complete the pay fixation of all teachers coming under the scheme within a period of one month.

2 Even the work done relating to the placement of teachers coming under the scheme in many cases is incomplete. Many teachers retired after 01-01-1986 and placements in the scheme are to be effected against the vacancies occurring consequent on the retirement of teachers who got placements in the scheme. Where as placements were effected against the retirement vacancies in some Colleges the same is neglected in the case of some other Colleges. This shows that the procedure adopted by the different Dy. D. C. Es is not uniform. We therefore request you to issue specific instruction to the Dy. D. C. Es to adopt a uniform procedure for completing the placement of teachers who come under the scheme

on a date subsequent to 01-01-1986 caused by vacancies arising from death, retirement, long leave and resignations. We also request you to fix a time schedule of one month for the completion of the work.

3 Regarding the Pay fixation of teachers who do not get placement in the scheme and who are eligible to get the benefits of the U.G.C. Scales as and when they complete 8/16 years of service, the authority for fixation is vested with the Dy. D.C.Es. But to our utter dismay the work is yet to commence. Under one pretext or other the pay fixation is kept delayed. In this respect we may be permitted to state that this is only the normal function of pay fixation since calculation of work load and consequent placement of teachers is not involved for the fixation of salary. We may also be permitted to point out that the private college teachers in the state alone are deprived of getting the benefits of the U.G.C. Scale/State pay revision of 01-07-1988. Since the work relating to the pay fixation as per the U.G.C. Scales is not a complicated one we fail to understand the reason for the inordinate delay. Hence we request you to issue orders to the Dy. D.C.Es. to expedite the pay fixation of teachers coming under the 48% and to complete the same within 2 months, i.e., atleast before the end of the financial year.

4 Teachers employed under the Corporate managements are transferred frequently. As per the existing rule arrears of salary or salary not claimed for want of approval or delay

in the passing of eligible leave applied for are to be claimed by the principal of the College where the teacher is currently working and to be countersigned by the concerned Dy. D.C.E. For claiming the arrear salary no claim certificate is to be issued by the Principal of the College where the teacher worked at that time, but not claimed. This no claim certificate is to be countersigned by the concerned Dy. D.C.E. This unscientific procedure involves delay and the teachers who are transferred from one college to another is denied of the arrear/leave salary. During the past it was agreed at the conferences to dispense with this procedure. But we are sorry to state that orders are not issued so far.

We request you to issue orders to the Dy.D.C.Es to dispense with the pr-

actice of countersigning the no-claim certificate since it is not of much importance.

The private college teachers alone are yet to receive the benefits of the U.G.C. Scheme/Scales as well as the benefit of 1988 state pay revision. As you will also appreciate, the teachers have waited sufficiently long. Any further delay in the above matters will only help to worsen the situation. Hence we request you to be good enough to take stock of the situation and issue specific orders to complete the work relating to the above matters on a time-schedule, so that possible unrest can be avoided

Thanking you,

Yours faithfully,

Sd/-

T.N.RAMAN PILLAI
(General Secretary)

Thiruvananthapuram,
27-01-1992.

ഗവ: ഉത്തരവുകൾ

യു.ജി.സി: റീ-ഓപ്ഷൻ

Copy of G.O (Rt) No.45/92/H.Edn. dated 10-1-1992.

U.G.C. Scheme-Private College Teachers who have opted 60 years of age under Chapter III of University Statutes-Extension of UGC benefits-time limit for reoption-fixed further orders issued.

- Read: 1. G O.(MS) No. 66:90/H.Edn. dt:3-3-90.
2. G.O.(MS) No.76/90/H.Edn. dt.23-3-90.
3. G.O.(P) No.79/90/H.Edn. dt:27-3-90,
4. G.O.(MS) No.80/90/H.Edn. dt:27-3-90.
5. G.O.(MS) No.135/91/H.Edn. dt:19-5-91.

ORDER

In the G.O. read as 5th paper above it was ordered that the teachers in Private Colleges who have opted for retirement at the age of 60 years under Chapter III of the University Statutes and who have not yet attained the age of 55 will be given a chance to re-opt to retire at the age of 55, if they so desire, to avail themselves of the U.G.C. Scheme/Scale of pay.

2 The Anomaly redressal Committee on the implementation of U.G.C, Scheme at the meeting held on 30-9-1991 has discussed the issue of teachers who

have opted 60 years in view of the representation received from Prof. C.Z. Scaria and Prof. C.J. Mannumood. The Committee is of the view that a time limit (ie. 31-12-91) has to be fixed for obtaining re-option from the Private College teachers who have opted earlier to retire at the age of 60 years.

3 Government have examined the matter in detail and are pleased to fix a time limit (ie. 15-2-1992) for obtaining re-option from the Private College teachers who have opted earlier to retire at the age of 60 years.

By Order of the Governor,

Endt. on U.G.C Cell. I(i) 3163/92/Coll. Edn.
DATED: 20-1-1992.

Copy Communicated to:

1. The Deputy Directors of Collegiate Educations.
2. The Principals of All Private Colleges.
3. All Seats in the U.G.C. Cell.
4. Accounts Officers U.G.C. Cell. and Pension.
5. Stock file.

ADDL. DIRECTOR OF
COLLEGIATE EDUCATION

UGC Cell I(i) 32674/90/Coll. Edn.

Directorate of Collegiate
Education, Vikas Bhavan,
Thiruvananthapuram.

Dated: 18-1-92.

CIRCULAR

Sub: Implementation of U.G.C. Scheme - fixation of pay under U.G.C. Scale for teachers under 48% category further instructions - issued.

Ref: 1 This office circular of even No. dt. 14-10-91.
2. G.O. (MS) No. 63/91/H.Edn. dt. 21-3-91.

It has come to the notice of the undersigned that the fixation of pay in respect of teachers under 48% category and who do not come to the scheme as on 1-1-86, is not in progress in the office of the Deputy Directors of Collegiate Education. It has been reported that they have doubts on certain points regarding the fixation of pay. Hence the following instructions are issued so as to make it easier for the Deputy Directors to pursue the pay fixation work.

1. The pay of teachers coming under 48% category appointed up to 1-4-90 shall be fixed under appropriate U.G.C Scales as and when they complete 8/16 years of service.

2. The previous services if any rendered by teachers either in Government Colleges or in private colleges, including broken services can be counted for calculating qualifying service, provided the incumbent had not resigned from such previous post they had occupied. The Deputy Director of Collegiate Educations should satisfy themselves that such service is approved and duly verified.

3. In respect of teachers who are eligible for relaxation of one year or 3 years by virtue of possessing M.Phil or Ph.D degree for placement as Senior Grade Lecturer/Selection Grade Lecturer, the date of award of degree by the Syndicate/senate shall be considered as the date of acquisition of such degree.

4. The period of underqualified or unqualified service rendered by teachers prior to their attaining required qualification need not be counted for calculating the length of service (8/16 years

under the U.G.C. Scheme or scale until receipt of Government clarification.

5 Separate option need not be obtained from teachers who come to the scheme after 1-1-86 from the scale as there will be no change in their pay or date of increment on coming under the UGC scheme i.e. their pay will be same as notionally arrived under the U.G.C. scale.

6. In the case of teachers whose pay has been fixed in a lower scale after 1-1-86 and are subsequently eligible for a higher scale such as Senior grade/selection grade on completion of 8/16 years services, their pay in the higher grade shall also be fixed by the Deputy Director of Collegiate Education themselves and claims honoured.

7 The fixation of pay in respect of 48% category under the U.G.C. scale Will be finally done by the Deputy Directors of Collegiate Education themselves and they need not be sent to the

Director of Collegiate Education for further verification and approval.

8. The Deputy Directors of Collegiate Education may kindly note the fact that the UGC Scheme/Scale were ordered by Government on 27-3-90. It is almost 21 months since the scheme is introduced and the progress of pay under the scheme as well as scales are not at all encouraging. It is therefore requested that the fixation work is to be completed within the minimum time limit. Separate progress report on the fixation of pay under the UGC Scales are also be sent to this office every week, starting from 20-1-92 in the proforma already prescribed for the weekly report of UGC scheme with necessary alteration.

Sd/-

ADDL.DIRECTOR OF COLLEGIATE EDUCATION.

(4-ാം പേജിന്റെ തുടർച്ച)

ത്തുള്ള ഒരു കോളെജിൽ സേവനം പൂർത്തിയാക്കേണ്ടി വരില്ലായിരുന്നു. അധികാര സ്ഥാനീയരുടെ കാൽനടവേദനരീതികൾ തലോടിപ്പാമാർത്ഥ താല്പര്യം സംരക്ഷിച്ചും സ്ഥാനമാനങ്ങൾ നേടിയും യഥാർത്ഥത്തിൽ 'ജീവികുന്നവരുടെ' ഇടയിൽ തന്റേയും സഹജീവികളുടെയും മോചനത്തിനും ഉൽക്കർഷത്തിനും പൊന്തി സംഘടനാ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ കല്ലും മുളയും നിറഞ്ഞ പാത തെരഞ്ഞെടുത്ത ആർ. ആർ. സി ജീവിക്കാൻ മറന്നുപോയില്ലേ എന്ന് ശങ്കിച്ചുപോകുന്നു.

'81 ലെ യു ജി സി സമരത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ എത്രയേറെ ആരോപണ ശരങ്ങൾക്ക് ആർ. ആർ. സി വിധേയനായില്ല! സ്വന്തം അന്ത്യയായികളിൽ ചിലർ-അവർ നേതൃനിരയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ അതിരൂക്ഷമായി ആക്രമിച്ചു. ഉദാരമനസ്കരായ അവർ വി. സി. പോസ്റ്ററോട് ഉറപ്പിന്റെ എത്രയെത്ര സ്ഥാനങ്ങൾ ആർ. ആർ സി ക്കു കല്പിച്ചു

കൊടുത്തു! സമരം തീർന്ന് ആഴ്ചകളും മാസങ്ങളും കൊഴിഞ്ഞുവീണപ്പോൾ അവരുടെ മുഖങ്ങൾ എന്തെ വിളി? തന്റേ സംഘടനയേയും തന്നിൽ വിശ്വാസമർപ്പിച്ചവരേയും സ്വാർത്ഥ ലാഭത്തിനു വേണ്ടി വഞ്ചിച്ച റബ്ബർ മനസാക്ഷിക്കാരനായ ഒരു മുൻ നേതാവിന്റെ പാത ആർ. ആർ. സി പിന്തുടരുന്നെന്ന് അവർ കരുതിയിരുന്നു. അല്ല, മോഹിച്ചിരുന്നു.

ഏതു പ്രതിയോഗിയേയും പ്രതികൂല സാഹചര്യത്തേയും നേരിടുന്നതിനുള്ള ആർ. ആർ. സി. യുടെ കഴിവ് അനിതര സാധാരണമായിരുന്നു. ഫാത്തിമാ കോളെജിനുമുമ്പിലും എൻ. എസ്. എസ്. ഹൈസ്കൂളിനുമുമ്പിലും ഉയർന്ന സമര വേദികളിൽ മാനേജ്മെന്റുകൾക്കുവേണ്ടിയ വാടക ഗൃഹങ്ങൾ, അവരുടെ അസഭ്യ വർഷം ഇവയുടെ മുമ്പിൽ പതറാതെ ഉറച്ചുനിന്ന ആർ. ആർ. സി. ഹൈസ്കൂൾ സി. ഗേറ്റിനുള്ളിൽ നിന്ന സമൂഹവിരുദ്ധർക്കും അവരുടെ പിന്നിലെ കറുത്ത ശക്തികൾക്കും നേരെ വിരൽ ചൂണ്ടി ഉഗ്രമായ താക്കിതു നല്കിയ ആർ. ആർ. സി! ആർ. ആർ. സിയുടെ ആ ചിത്രം

ആ രംഗങ്ങൾക്ക് സാക്ഷികളായിരുന്നവരുടെ മനസ്സിൽ നിന്നും പെട്ടെന്നു മാഞ്ഞുപോകി. ഇടയ്ക്കിടെ ഉണ്ടായ തിരിച്ചടികൾ അദ്ദേഹത്തെ വിഹ്വല ചിത്തനാക്കിയില്ല. തികഞ്ഞ ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ തന്റെ അനുയായികളെ അദ്ദേഹം എന്നും നയിച്ചിരുന്നു.

ആർ. ആർ. സി. യുമായുള്ള സിമിഷങ്ങളുടെ, ഏറിയാൽ ചില്ലറ മിനിട്ടുകളുടെ ദൈർഘ്യം മാത്രമുള്ള പരിചയത്തിനും ആർ. ആർ. സിയുടെ ശിഷ്യർ ജീവിതത്തിന്റെ ദൈർഘ്യമുണ്ടാകും. ഒരിക്കൽ മാത്രം താൻ കണ്ടുമുട്ടിയിട്ടുള്ള, സംസാരിച്ചിട്ടുള്ള ഒരുവനെ വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം കണ്ടുമുട്ടുമ്പോൾ അയാളുടെ പേരെടുത്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞിരുന്നു എന്നത് വളരെ വിസ്മയകരമാണ്.

ഒരു വാഗ്മി എന്ന നിലയിൽ ആർ. ആർ. സി. വളരെ ശ്രദ്ധേയനായിരുന്നു. സർക്കാരുമായും മാനേജുമെന്റുമായുമുള്ള ചർച്ചകളിൽ എന്നല്ല സംഘടനയുടെ യോഗങ്ങളിൽ പോലും തന്റെ വാദഗതികൾ തികഞ്ഞ വ്യക്തതയോടെ, ശക്തിയുക്തം അവതരിപ്പിക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹം പരമപ്രയത്നം നിമിക്കാത്ത വാദഗതികളെ എതിർത്തു പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിലും ആർ. ആർ. സി. പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന പാടവം അസൂയാവഹമായിരുന്നു. പ്രതിയോഗികളുടെ പോലും മതിപ്പും ആദരവും പിടിച്ചുപറ്റാൻ പോന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്മിത്വം സംഘടനയുടെ വ്യക്തിത്വത്തിന് മാറുകുട്ടിയിരുന്നു. മാനേജർമാരുടെ ക്ഷയിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന ശക്തിപ്രതാപങ്ങളെ പരാമർശിച്ച് 'പാണ്ടൻ നായുടെ പല്ലിനു ശൗര്യം...' കോടതിവിധികളിലൂടെ വികൃതമാക്കപ്പെട്ട സർവകലാശാലനിയമത്തെ പരാമർശിച്ച് "കരപരണങ്ങൾ വീച്ഛരിക്കപ്പെട്ട വാസവദത്ത..." തുടങ്ങിയ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയോഗങ്ങൾ ആ വാഗ്മിത്വത്തിന്റെ നിദർശനങ്ങളാണ്. ആർ. ആർ. സി. എന്ന പേരോളിയുടെ ആവനാഴിയിൽ വാക്ശരങ്ങൾക്ക് ഒരിക്കലും പഞ്ഞമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

കാലത്തിന്റെ ചുവരൊഴുത്തു വായിച്ച ആർ. ആർ. സി. ഒറ്റപ്പെട്ട വർഗ്ഗ സമരങ്ങളുടെ പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നത് കണ്ടറിഞ്ഞു. സംഘടനകളുടേയും പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടേയും കൂട്ടായ മുന്നണി അഥവാ മേടി എന്ന ആശയം അങ്ങനെ രൂപം കൊണ്ടു. അധ്യാപക സർവീസ് സംഘടനാ ഐക്യ വേദിയുടെ രൂപീകരണത്തിൽ ആർ. ആർ. സി. വഹിച്ച പങ്ക് നിസ്തുലമാണ്. എൺപതുകളുടെ ഒന്നാം പാദത്തിൽ നടന്ന പ്രക്ഷോഭസമരങ്ങളുടെ തിളക്കമാർന്ന വിജയങ്ങൾക്കുപിന്നിലെ രഹസ്യം ഇതായിരുന്നു. '81 ലെ യുജി സി സമര കാലത്ത് പുമട്ടുതൊഴിലാളികൾ കോളെജ് ധ്യാപകർക്കു യുജി സി ശമ്പളം നൽകണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ട് പ്രകടനങ്ങൾ നടത്തിയത് ഓർത്തുപോകുന്നു.

നേതാക്കന്മാർ സ്വയം ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നതേയുള്ളൂ. സമരാങ്കണങ്ങളിലും സമ്മേളനവേദികളിലും ഏതു സംഘടനാപ്രവർത്തനവും അനുഷ്ഠിക്കുന്ന എത്ര നിസ്സാരമായ സേവനവും ആർ. ആർ. സി. ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നു. എന്നു മാത്രമല്ല, അത് അംഗീകരിക്കാനും അയാളെ തോളിൽ തട്ടി അനുമാരിക്കാനും പ്രേരണാസാഹിപ്പിക്കാനും ആർ. ആർ. സി. സമയം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ആർ. ആർ. സി. ഇന്ന് സജീവസാന്നിദ്ധ്യമല്ല. അദ്ദേഹം ചരിത്രത്തിന്റെ ഭാഗമായി മാറിയിരിക്കുന്നു. മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടി അക്ഷരങ്ങൾക്കും വാക്കുകൾക്കും മുഖ്യശേഷണം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്ന വർത്തമാന സാഹചര്യത്തിൽ ആർ. ആർ. സി. എന്ന പേരിനോടൊപ്പം ചേർക്കാവുന്ന വിശേഷണങ്ങൾക്കും പ്രസക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വന്തം പദവിയും സ്ഥാനമാനങ്ങളും നിലനിർത്തുന്നതിനുള്ള പരക്കം പാച്ചിലിനിടയിൽ ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടുപോകുന്ന 'രക്തസാക്ഷി'കളുടെ സ്പന്ദിക്കാത്ത അസ്മിമാടങ്ങളിൽ പുഷ്പാർച്ചനകളും സമൂഹ പ്രാർത്ഥനകളും ഇനിയും നടക്കും. ചരിത്രം പ്രതികൂട്ടിൽ നിർത്തുന്നവരുടെ സ്മരണ ശാശ്വതമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഇനിയും പ്രതിമകൾ ഉയർന്നുവരും. പ്രസംഗങ്ങളും പ്രഖ്യാപനങ്ങളും ഇനിയും ഉണ്ടാകും.

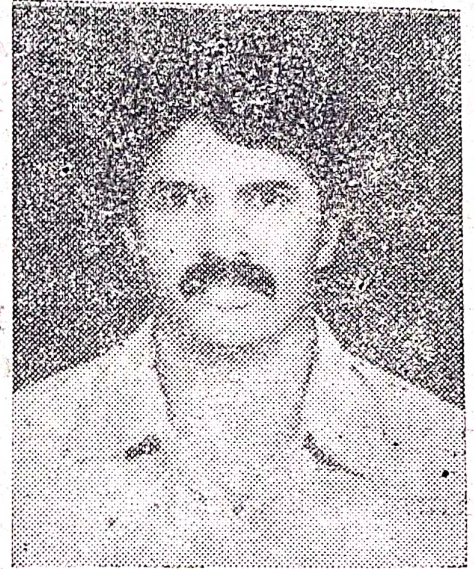
ആർ. ആർ. സി. യുടെ സ്മരണ ശാശ്വതമാക്കാൻ ഇവയൊന്നും വേണ്ട. സ്വകാര്യ കേരള ജദ്യോപകരണയുടേയും സംഘടിത പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടേയും ഹൃദയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയിരിക്കുന്നു.

ആർ. ആർ. സി. യുടെ സ്മരണ ശാശ്വതമാക്കാൻ ഇവയൊന്നും വേണ്ട. സ്വകാര്യ കേരള ജദ്യോപകരണയുടേയും സംഘടിത പ്രസ്ഥാനങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടേയും ഹൃദയങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠ നേടിയിരിക്കുന്നു.

ഡോക്ടറേറ്റ് നേടി

എസ്. വി. സുധീർ

‘കേരളത്തിലെ വിനോദസഞ്ചാരത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളും സാധ്യതകളും’ എന്ന വിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കി തയ്യാറാക്കിയ പ്രബന്ധത്തിന് കേരളായൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും ഡോക്ടറേറ്റ് നേടിയ എസ്. വി. സുധീർ എ കെ പി സി ടി എ യുടെ സജീവപ്രവർത്തനമായ സുധീർ ചേർത്തല എസ്. എൻ. കോളേജ് കോമേഴ്സ് വിഭാഗം അധ്യാപകനാണ്.

ഉമാ. ബി. നായർ

ചേർത്തല എസ്. എൻ. കോളേജ് ഹിന്ദിവിഭാഗം അധ്യാപിക പ്രൊഫ. ഉമാ.ബി.നായർ കൊച്ചിൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റിയിൽ നിന്നും ഡോക്ടറേറ്റ് ബിരുദം നേടി. ‘പ്രേംചന്ദിനുശേഷമുള്ള ഹിന്ദിനോവലുകളിലെ സ്ത്രീകഥാപാത്രങ്ങൾ’ എന്നവിഷയത്തെ ആസ്പദമാക്കിയുള്ളതാണ് ഗവേഷണ പ്രബന്ധം.

പ്രൊഫ. ഉമാ.ബി. നായർ എ കെ പി സി ടി എ യുടെ സജീവാംഗമാണ്.

കൗൺസിൽ തിരഞ്ഞെടുപ്പ് എ കെ പി സി ടി എ യ്ക്ക് വിജയം

പുനലൂർ എസ്. എൻ. കോളേജ് കൗൺസിലിലേക്ക് 7-2-92-ൽ നടന്ന വാശിയേറിയതിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ എ കെ പി സി ടി എ സ്ഥാനാർത്ഥികളായ ശ്രീ. കെ. ഗോപാലകൃഷ്ണനും ശ്രീ. കെ.പി.പ്രസാദും വൻപിച്ച ഭൂരിപക്ഷത്തോടെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു.

പന്തളം കോളേജ്

പന്തളം എൻ. എസ്. എസ്. കോളേജ് കൗൺസിലിലേയ്ക്ക് നടന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ എ കെ പി സി ടി എ സ്ഥാനാർത്ഥികളായ ഡോ. ആർ ശിവരാമകൃഷ്ണൻ നായർ, പ്രൊഫ. എൻ. ഗോപാലകൃഷ്ണൻ നായർ, പ്രൊഫ. ജി ബാലകൃഷ്ണൻ എന്നിവർ വിജയിച്ചു.

**യു.ജി.സി. സ്കെയിൽ ഫിക്സേഷൻ
തപരിതപ്പെടുത്തുക:
നിവേദനങ്ങൾ**

14-1-1992.

The Additional Director of Collegiate Education,
D.C.E. Office,
Thiruvananthapuram.

teachers within a period of two months, failing which we shall be constrained to resort to direct action.

Yours faithfully,
T.N.Raman Pillai.

Dear Madam,

14-1-1992.

We wish to bring the following for your consideration and early orders.

To
The Additional Director of Collegiate Education.

Government of Kerala on 27-3-1990 implemented the UGC Scales of pay to the 48% category of college teachers who do not come under the scheme and who have completed 8 years service.

D C E Office,
Vikas Bhavan,
Trivandrum.

We have been representing to the Government as well as the Director of Collegiate Education to finalise the fixation of pay of these teachers within a time schedule. Though nearly two years have elapsed, we regret to inform you that no step has been initiated by the Deputy DCEs to fix the pay of these teachers inspite of the fact that we have resorted to all forms of democratic protests, except indefinite strike. We understand that the Director of Collegiate Education has issued directions to the Deputy Directors of Collegiate Education to finalise the fixation of these teachers immediately (Ref : Circular dt. 6-4-1991, 14-10-1991 etc.) These also have not resulted in any material change in the attitude of the Dy. DCEs. I request you to be good enough to direct the Deputy Directors of Collegiate Education to finish of the entire work of fixation of pay of these

Dear Madam,

We request you to be good enough to issue directions to the Deputy Directors of Collegiate Education in respect of the following points.

1. In the case of teachers coming under 48% category (UGC Scale) and who subsequently get placements in the UGC Scheme after 1-1-1986, their pay shall be initially fixed in the scale and fixation may be given in the scheme from the date on which they become eligible for such placements allowing notional increment. No fresh option and fixation forms are required while fixing the pay under the scheme. They will be eligible for increments on the normal date as envisaged in the UGC Scales / Schemes.
2. For those teachers who come under UGC scheme and whose pay have been fixed initially in a lower scale

and who become eligible for the higher grade Lecturer Senior Scale/ Lecturer Selection Grade on a date after 1-1-1986, their pay in the higher also shall be fixed by the Deputy DCEs.

3. Teachers who are eligible for relaxation from 8/16 years, of 1 year or 3 years by virtue of having obtained

M.Phil or Ph.D. degree, the date of award of the degree (the date on which the Syndicate decide to confer the degree) shall be the date on which they become eligible.

Yours faithfully,
T.N.Raman Pillai
(General Secretary).

ജില്ലകളിൽ നിന്നും

കൊല്ലം: കെട്ടിടഫണ്ടുപിരിവ്
ഉടൻ പൂർത്തിയാക്കും

എ കെ.പി.സി.ടി എ. കൊല്ലം ജില്ലാ കൗൺസിൽ യോഗം കെട്ടിടഫണ്ടുപിരിവ് മാർച്ചിനുമുമ്പ് പൂർത്തിയാക്കാൻ തീരുമാനിച്ചു. ജനുവരി 10-ന് കൂടിയ യോഗത്തിൽ പ്രൊഫ. വിജയൻപിള്ള അധ്യക്ഷത വഹിച്ചു. സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. എ.പ്രതാപചന്ദ്രൻനായർ പ്രവർത്തന റിപ്പോർട്ട് അവതരിപ്പിച്ചു. പുനലൂർ കോളേജ്, നിലമേൽ കോളേജ് എന്നിവിടങ്ങളിൽ കെട്ടിടഫണ്ടുപിരിവ് പൂർണ്ണമായി. ശാസ്താംകോട്ട കോളേജിൽ നിന്നും പതിനാലായിരം രൂപ നൽകിക്കഴിഞ്ഞു. മാർച്ചിൽ പതിനായിരം രൂപ കൂടി നൽകുന്നതാണ്. മറ്റു കോളേജുകളിലെ പിരിവ് പകുതിയിൽ കൂടുതൽ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മാർച്ച് ആകുന്നതോടെ

പൂർത്തിയാകും.

സംസ്ഥാന സമ്മേളനത്തിന് മുന്നോടിയായി ജില്ലാ സമ്മേളനവും ബ്രാഞ്ചുസമ്മേളനങ്ങളും വിപുലമായ തോതിൽ നടത്താൻ യോഗം തീരുമാനിച്ചു. യു.ജി.സി. സെക്രട്ടറി ഫിക്സേഷനിൽ കാലതാമസം വരുന്നതിൽ യോഗം പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തി.

യോഗത്തിൽ സംസ്ഥാന സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. കെ.ഹരിദാസ് പങ്കെടുത്തു. സർവ്വ ശ്രീ. ഒ. ജോർജ്ജ്, യോഗാഹനാൻകുട്ടി, റഫീം, നാഗേശ്വരൻ, ജെ.വി.പണിക്കർ, സി.കെ. ഗോപി, രാധാകൃഷ്ണപിള്ള, സുബ്രഹ്മണ്യം, രവിചന്ദ്രൻ, ഹരിലാൽ, അനീൽകുമാർ തുടങ്ങിയവർ ചർച്ചയിൽ പങ്കെടുത്തു.

തിരുവനന്തപുരം: ജില്ലാസമ്മേളനം മാർച്ച് 8ന്

എ കെ പി സി ടി എ തിരുവനന്തപുരം ജില്ലാസമ്മേളനം മാർച്ച് എട്ടിന് നടത്താൻ തീരുമാനിച്ചു. ജില്ലാകൗൺസിൽ യോഗം ജനുവരി 10 ന് പ്രസിഡൻ്റ് പ്രൊഫ. ഡി. തോമസിൻ്റെ അധ്യക്ഷതയിൽ സംസ്ഥാനകമ്മിറ്റി ഓഫീസിൽ ചേർന്നു. സംസ്ഥാന സമ്മേളനത്തിൻ്റെ മുന്നോടിയായിട്ടുള്ള ജില്ലാസമ്മേളനം പരമാവധി അധ്യാപകരെ പങ്കെടുപ്പിച്ച് നടത്തണമെന്ന് നിശ്ചയിച്ചു. ബ്രാഞ്ചു സമ്മേളനങ്ങൾ അതിനുമുമ്പുനടത്തണമെന്നും നിശ്ചയിച്ചു.

ചെയ്തു.

പരീക്ഷാപ്രതിഫല കൂടിശിക നൽകാൻ യൂണിവേഴ്സിറ്റി കാലതാമസം വരുത്തുന്നതിൽ യോഗം പ്രതിഷേധിച്ചു. യൂണിവേഴ്സിറ്റിക്കുമുമ്പിൽ ഈ ആവശ്യം മുൻനിർത്തി ധർമ്മസമ്മേളനങ്ങളെ പ്രവർത്തനസമിതി തീരുമാനം സെക്രട്ടറി പ്രൊഫ. മോഹൻകുമാർ അറിയിച്ചു. ധർമ്മയിൽ കൂടുതൽ അധ്യാപകരെ പങ്കെടുപ്പിക്കണമെന്നും യോഗം തീരുമാനിച്ചു.

U. G. C. Scales of pay and Income Tax

P. Haridasan, Secretary, AKPCTA

The Government of Kerala have introduced UGC scheme and the revised scales of pay for the teachers of Universities and Colleges with effect from 1-1-1986. The teachers coming under the scheme would get the monetary benefit from the date of its introduction whereas those who come under the scale would receive the monetary benefit only with effect from 1-4-1990.

The teachers who come under the scheme have started receiving their salary under the revised UGC scale right from the beginning of this academic year. As such a vast majority of teachers have been brought under the ambit of Income Tax. A large number of teachers who were hitherto not assessee under the Income Tax Act, would have to pay tax on receipt of salary at the enhanced rate in UGC scales. They are now facing two important problems as to how tax would be calculated with regard to

- (1) their current salary during the year 1991-92
- (2) Arrears of salary due either from 1-1-1986 or from 1-4-1990 as the case may be.

Current Salary Income:- Teachers, whose taxable income exceeds Rs. 22000 may have to pay income tax, if they do not have enough savings. The procedure for the calculation of Income Tax on salary income is clearly given in Annexure I.

Arrears of Salary:- When arrears of salary is received along with the current salary the tax on the total income would be a huge amount. Here the

teachers can seek relief under section 89(1) of the Income Tax Act, 1961. Relief should be worked out in accordance with the Procedure prescribed in Rule 21 A (2) of the Income Tax Rules.

Computation of Relief (Rule 21 A (2))

- (i) Calculate the tax on total income of the previous year in which additional salary ie salary in arrears is received.
- (ii) Calculate the tax on total income as reduced by additional salary of the previous year.
- (iii) From the amount arrived at serial No. (i) deduct the amount arrived at serial No. (ii) to arrive tax on additional salary.
- (iv) Ascertain the previous years to which the additional salary relates and add the respective amount(s) of additional salary in respect of each of such previous years.
- (v) Calculate the tax on total income as increased by the relevant additional salary in respect of each of such previous years.
- (vi) Calculate the tax on the total income (without the additional salary) of each of the said previous years.
- (vii) From the amount arrived at serial No. (v) deduct the amount arrived at serial No. (vi), to calculate aggregate tax on additional salary.
- (viii) The relief under section 89(1) is the difference of (iii) and (vii). No relief is however admissible if tax computed at (iii) is less than tax computed at

(vii) In such case the assessee need not apply for relief.

Now there may arise a doubt as to whether the teachers can claim the benefit of standard deduction for each year at the enhanced rate while income is spread over for earlier years, for claiming relief under Sec. 89(1). The teachers may also want to know whether they can claim the benefit on contribution towards PF (impounding of arrear salary towards PF for earlier years) while recomputing tax for the purpose of claiming relief U/S 89 (1). So far as standard deduction is concerned, the teachers can take into account the rates applicable for each year while re-computing total income. As regards compulsory impounding of PF, whether it can be taken to the respective years, while income is spread over, is still a disputed problem. The only silver lining in this regard is the decision of the Income Tax Appellate Tribunal in the case of R.J Babu VS second Income Tax officer (1991) 94 CTR (Trib) (Madras) 296 wherein it was held that the arrears of salary compulsorily impounded towards PF can be taken to the respective years for the purpose of re-Computing total income. But this should require further clarification from CBDT.

Teachers are requested to make use of the forms in Annexure II, III and IV while claiming relief u/s 89(1). The rates of tax effective from 1985-86 to 1992-93 are given in Annexure V. Table showing standard deductions for the AY 1985-86 to 1992-93 are given in Annexure VI. Details regarding deductions u/s 80 C (old) are given in Annexure VII.

ANNEXURE I
STATEMENT OF INCOME FOR
THE YEAR 1991-92
(Assessment Year 1992-93)

1. Name and Designation :
2. Pay as on 01-03-91 :
3. Probable income from salary during 1991-92 including all allowances :
 - (a) Salary (Pay + DA + HRA) + CCA if any :
 - (b) Bonus/Festival allowance :
 - (c) Arrears of DA, Salary etc. :
 - (d) Any other item (specify) :
4. Exempted items U/S 10 included in item 3 above ;
 - (a) Exemption for HRA U/S 10 (13 A) as least of :
 - (i) HRA received :
 - (ii) Rent paid in excess of 10% of salary :
 - (iii) 40% of Salary (Rent paid Rs.....) :
 - (b) Exempted allowances if any (Specify) :
5. Balance (3-4) :
6. (i) Standard deduction (33.3 % of item 5 or Rs- 12000 whichever is less) :
 - (ii) Profession Tax Paid :
7. Balance (5-6) :
8. Deduction under Chapter vi A
 - (i) 80 CCA (NSS, Jeevan Dhara, & Jeevan Akshay plans of LIC are eligible items. Maximum deduction admissible Rs. 40000/-). please indicate amount proposed to be deposited during 1991-92 :
 - (ii) 80 CCB- (Deduction in respect of investment in Units under Equity Linked Savings Schemes upto a maximum Rs. 10000/=) :

- 9, Total income i.e. taxable income
Rs.
(Rounded off to nearest
multiple of ten rupees)
Income tax due thereon :
Rs.
10. Rebate of Income Tax on L.I.P,
PF etc. under Chapter VIII :
(i) Relief U/S 88 (All items
under former Sec 80 Care
eligible. Maximum qualifying
amount Rs. 50000 :
Contribution to :
(a) PF :
(b) LIP (Policy No) :
(c) PLI (do) :
(d) ULIP :
(e) 10/15 years CTD :
(f) Refund of HBL (Con-
struction completed
after 31-3-87 or House
purchased after that
date) :
(g) NSC :
(h) Interest on NSC VI
series (Amount and year
of deposit to be spec-
ified) :
(i) Any other (Specify)
Total Amount :
(Rebate 20% subject to :
maximum Rs. 10000) :
(ii) Relief under section
89 (1) :
- 11: Balance Tax payable :
(Rounded off to nearest rupee)
Surcharge on IT under 11 if
the total income at 9 exceeds
Rs. 75000/=12%) :

ANNEXURE II

Form 10 E

FURNISHING PARTICULARS OF
INCOME U/S 192(2A)
'FORM No. 10 E'
(See rule 21 AA)

Form for furnishing particulars of In-
come under section 192(2A) for the year
ending 31st March, 19.....for claiming
relief under section 89(1) by a Govern-
ment Servant or an employee in a
public sector undertakng

1. Name and address of the employee :
 - 2- Permanent account Number :
 3. Residential status :
Particulars of income referred
to in rule 21 A of the Income—
Tax Rules, 1962, during the
previous year relevant to ass-
essment year
- 1: (a) Salary received in arrears or
in advance in accordance
with the provisions of sub—
rule (2) of rule 21 A
 - (b) Payment in the of nature gra-
tuity in respect of past ser-
vices, extending over a per-
iod of not less than 5 years
accordance with the provis-
ions of sub—Rule (3) of rule
21 A ;
 - (c) Payment in the nature of Co-
mpensation from the emplo-
yer or former employer at or
in connection with terminat- ;
ion of employment after con-
tinuous service of not less
than 3 years or where the
unexpired portion of term of
employment is also not less
than 3 years in accordance
with the provisions of sub—
rule (4) of rule 21A, ;
 - (d) Payment in commutation of
pension in accordance with
the provisions of sub—rule
(5) of rule 21 A. ;
2. Detailed particulars of payments
referred to above may be given
in Annexure I, II, IIA, III or

IV, as the case may be
Signature of the employee
Verification

I,..... do hereby
declare that what is stated above is
true to the best of my knowledge and
belief.

Verified today, the.....day of.....
19.....
Signature of the employee.

Place:

Date:

1. Inserted by the II(Eight Amdt.)
Rules, 1987-

ANNEXURE III

Form 10E

INCOME TAX RULES, 1962.

ANNEXURE I

(See item 2 of Form No. 10E)
Arrears or advance salary

1. Total income (excluding salary re

2. Salary received in arrears or advance.
- 3- Total income (as increased by salary received in arrears or advance).
(Add item 1 and item 2)
4. Tax on total income (as per time 3)
- 5- Tax on total income (as per item 1)
6. Tax on salary received in arrears or advance (Difference of item 4 and item 5)
7. Tax computed in accordance with table "A" (Brought from column 7 of Table "A")
8. Relief under section 89(1) (Indicate the difference between the amounts mentioned against items 6 and 7)

(See annexure IV in page 29)

ANNEXURE V
TABLE SHOWING THE RATES OF TAXES FOR INDIVIDUALS AY
1985 - 86 TO 1992 - 93

Taxable Income		ASSESSMENT YEAR
Rs.	Rs.	1985 - 86 Rs.
Below	15000	NIL
15001 to	20000	20%
20001 to	25000	1000 + 25%
25001 to	30000	2250 + 30%
30001 to	40000	3750 + 35%
40001 to	50000	7250 + 40%
50001 to	60000	11250 + 45%
60001 to	70000	15750 + 45%
70001 to	85000	20250 + 50%
85001 to	100000	27750 + 50%
Exceeding	100000	35250 + 55%

		1986 - 87 & 87 - 88	1988-89 & 89-90	1990-91	1991-92 & 92-93
		Rs.	Rs.	Rs.	Rs.
Rs.	Rs.	IT	SC	IT	SC
Below	18000	NIL	NIL	NIL	NIL
18001 to	22000	2%	NIL	25%	NIL
22001 to	25000	1000+25%	NIL	1000+25%	800+20%
25001 to	30000	1750+30%	NIL	1750+30%	1400+30%
30001 to	50000	3250+30%	NIL	3250+30%	2900+30%
50001 to	75000	9250+40%	NIL	9250+40%	8% 8900+40%
75001 to	100000	19250+40%	NIL	19250+40%	8% 18900+40%
Exceed-	100000	29250+50%	NIL	29250+50%	8% 28900+50%

- Note:- (1) For the AY 1985-86 surcharge will be calculated on the amount of Tax @ 12.5%
- (2) The prescribed slab - rate (of tax) is to be calculated on the amount by which the total income exceeds the immediately preceding Slab:
- (3) IT = Income Tax, SC = Surcharge.

ANNEXURE VI

TABLE SHOWING THE STANDARD DEDUCTION FOR THE AY 1985-86 to 1992-93

1985 — 86	25%	of salary or Rs. 6000 whichever is less.
1986 — 87	25%	of salary or Rs. 6000 whichever is less.
1987 — 88	30%	of salary or Rs. 10000 whichever is less.
1988 — 89	30%	of salary or Rs. 10000 whichever is less.
1989 — 90	33.3%	of salary or Rs. 12000 whichever is less.
1990 — 91	33.3%	of salary or Rs. 12000 whichever is less.
1991 — 92	33.3%	of salary or Rs. 12000 whichever is less.
1992 — 93	33.3%	of salary or Rs. 12000 whichever is less.

ANNEXURE VII

Deduction Under Section 80 C

Qualifying Amount (QA)

Rs. 40000 or actual sum saved whichever is less.

Items that are usually included.

- (1) Contribution towards PF
- (2) LIC premium paid.
- (3) 10/15 years CTD in Post Office
- (4) Contribution towards PPF
- (5) Amount paid under ULIP
- (6) Amount invested in NSC VI & VII issue.
- (7) PLI premium paid.
- (8) FBS, GI

- (9) Repayment of loan for the purchase, construction etc. of House (max: Rs. 10000)

The amount of deduction to be effected from the salary income shall be calculated as follows.

First Rs. 6000 of the QA	Fully exempted.
Next Rs. 6000 of the QA	50% exempted.
Balance of the QA	40% exempted.

With effect from the assessment year 1991-92 (previous year 1990-91)

ANNEXURE IV

FURNISHING PARTICULARS OF INCOME U/S 192 (2A)

TABLE "A"
(See item 7 of Annexure 1)

Previous year (s)	Total income of the relevant previous Year.	Salary received in arrears or advance relating to the relevant previous year as mentioned In column (1)	Total income (as increased by salary received in arrears or advance) of the relevant previous year mentioned in column I (Add columns (2) and (3).	Tax on total income (as per column (2)	Tax on total income (as per column (4)	Difference in tax (Amount under column 6 minus amount under column (5)
	(Rs.)	(Rs.)	(Rs.)	(Rs.)	(Rs.)	(Rs.)
1	2	3	4	5	6	7

Note: In this Table details of salary received in arrears or advance relating to different previous years may be furnished.

this section will not be admirable. It has been replaced by a scheme of tax rebate U/S 88 of the IT Act.

Rebate of tax U/S 88 w.e.f. the AY 1991-92

Shall be 20% of the aggregate of the

eligible investments (given above under sec. 80 C (Old), but restricted to Rs. 10000. Thus the maximum amount of investment that can be made for the purpose of getting rebate is Rs. 50000.

kerala private college teacher

monthly journal of the all Kerala private college teachers' association
No. 103 R. No. 36025/81 Registered No. KLTV (N) 35

AKPCTA

34-ാം

സംസ്ഥാന സമ്മേളനം

ആലപ്പുഴയിൽ

1992 മാർച്ച് 20,21,22

വിദ്യാഭ്യാസ-സാംസ്കാരിക

സമ്മേളനങ്ങൾ

യാത്രയപ്പം

കുഷേമനിധിവിതരണം

വമ്പിച്ച അധ്യാപകപ്രകടനം

Printed and published by V. narayanankutty at chempaka printers
trivandrum- 4 phone: 442127 chief editor: K. Sukumaran nair